

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้จะเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยลำดับดังนี้

การวิเคราะห์ปัญหา เกี่ยวกับด้านการศึกษานอกระบบโรงเรียนทั้ง ๓ ด้าน คือ ด้าน การศึกษาสายสามัญ ด้านการศึกษาสายอาชีพ และด้านความรู้เพิ่มพูน เพื่อประโยชน์ในการ ดำรงชีวิต แต่ละด้านจะทำการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่าง

สมาชิก กับคณะกรรมการการศูนย์สาธิศกของทุนพัฒนาหมู่บ้าน

สมาชิกชาย กับสมาชิกหญิง

สมาชิกที่อาศัยอยู่ในเขตที่นักเรียนทั้ง ๓ ปานกลาง และล้าหลัง

การวิเคราะห์ความต้องการด้านการซึ่งศึกษานอกระบบโรงเรียนทั้ง ๓ ดัง ข้างต้น และในด้านการศึกษาสายอาชีพจะแบ่งย่อยออกเป็นอีก ๖ เรื่อง คือ เรื่องการเพาะปลูก การเลี้ยงสัตว์ การประมง อุตสาหกรรมในครัวเรือน การค้าขาย และความรู้ด้านแรงงานและ วิชาชีพทางด้านช่าง ซึ่งในแต่ละด้านจะเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่าง

สมาชิก กับ คณะกรรมการการศูนย์สาธิศกของทุนพัฒนาหมู่บ้าน

สมาชิกชาย กับ สมาชิกหญิง

สมาชิกที่อาศัยอยู่ในเขตที่นักเรียนทั้ง ๓ ปานกลาง และล้าหลัง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทดสอบ ที (t-test) ของคะแนน
ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการศึกษาสายสามัญระหว่างสมาชิกกับคณะกรรมการ
ศูนย์สาขาวิชากองทุนพัฒนาหมู่บ้าน

รายละเอียดของปัญหา	สมาชิก		คณะกรรมการ		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1. ไม่มีหน่วยงานใดมาจัดให้บริการการศึกษา					
สายสามัญในหมู่บ้านหรือบนริเวอร์ไซด์เคียง					
ที่สะดวกต่อการไปใช้บริการ	3.78	0.62	4.32	0.58	-5.60*
2. ไม่มีผู้กระตุ้นหรือให้ข้อมูล คำแนะนำนำใน					
การศึกษาต่อระดับสูงขึ้นไป	3.35	0.58	3.62	0.60	-2.61*
3. ไม่มีผู้นอกรถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากการ					
ศึกษาต่อให้ท่านทราบ	3.28	0.52	3.38	0.53	-1.20
4. ท่านไม่มีเวลาว่างพอที่จะเข้ารับการ					
ศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไป	3.50	0.71	3.24	0.51	3.18*
5. ท่านไม่มีเงินเพียงพอที่จะเข้ารับการศึกษา					
ต่อในระดับสูงขึ้นไป	4.54	0.65	4.62	0.56	-0.82
6. ไม่มีผู้แจ้งข่าวการเปิดรับสมัครให้ทราบ	3.35	0.52	3.22	0.54	1.71
รวม	3.64	0.33	3.73	0.27	-1.81

** $P < 0.5$

จากตารางที่ 5 พบว่า สมาชิกและคณะกรรมการเห็นว่า ปัญหาด้านการศึกษาสายสามัญ เป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยที่สมาชิกเห็นว่า สิ่งที่เป็นปัญหาในระดับมากที่สุดคือ เรื่องไม่มีเงินเพียงพอที่จะเข้ารับการศึกษาต่อ สิ่งที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับมากของลงมาคือ การที่ไม่มีหน่วยงานใดนาจัดให้บริการการศึกษาสายสามัญในพื้นที่หรือบริเวณใกล้เคียง ในมีเวลาว่างพอที่จะเข้ารับการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไป สิ่งที่เป็นปัญหาในระดับปานกลาง ได้แก่ ไม่มีผู้กระตุ้นให้มีความคิดเห็นในการศึกษาต่อ ในมีผู้แจ้งข่าวการเปิดรับสมัครให้ทราบ และไม่มีผู้บอกรับถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากการศึกษาต่อ ตามลำดับ

สำหรับคณะกรรมการ มีความคิดเห็นคล้ายคลึงกับสมาชิก ยกเว้น ปัญหาเรื่อง ไม่มีผู้กระตุ้นให้คำแนะนำในการศึกษาต่อ ซึ่งคณะกรรมการ เห็นว่า เป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคคลทั้งสองกลุ่ม พบว่า สมาชิกและคณะกรรมการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการศึกษาสายสามัญไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาปัญหาในประเด็นย่อย พบว่า คณะกรรมการเห็นว่าปัญหาเรื่องไม่มีหน่วยงานใดมาจัดให้บริการการศึกษาในพื้นที่ และการที่ไม่มีผู้กระตุ้นให้มีความคิดเห็นในการศึกษาต่อ เป็นปัญหาในระดับมากและมากกว่าที่สมาชิกคิดและสมาชิกเห็นว่า ปัญหาเรื่องไม่มีเวลาว่างพอที่จะศึกษาต่อ เป็นปัญหาในระดับมากและมากกว่าที่คณะกรรมการคิด อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทดสอบ ที (t-test) ของคะแนน
ความคิดเห็นเกี่ยวกับมัญหาด้านการศึกษาสายสามัญ ระหว่างสมาชิกชายกับสมาชิก
หญิง

รายละเอียดของมัญหา	เพศชาย		เพศหญิง		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1. ไม่มีที่ น่วงงานได้มาจัดให้บริการการ ศึกษาสายสามัญในหมู่บ้านหรือบริเวณ ใกล้เคียงที่สะดวกต่อการไปใช้บริการ	3.72	0.64	3.84	0.61	-1.66
2. ไม่มีผู้กระตุ้นหรือให้ข้อมูล คำแนะนำ ในการศึกษาต่อระดับสูงขึ้นไป	3.36	0.62	3.41	0.53	-0.79
3. ไม่มีผู้บอกถึงประโยชน์ที่จะได้รับจาก การศึกษาต่อให้ท่านทราบ	3.28	0.55	3.28	0.49	-0.11
4. ท่านไม่มีเวลาว่างพอที่จะเข้ารับการศึกษา ต่อในระดับสูงขึ้นไป	3.51	0.78	3.50	0.63	0.16
5. ท่านไม่มีเงินเพียงพอที่จะเข้ารับการศึกษา ต่อในระดับสูงขึ้นไป	4.51	0.71	4.56	0.58	-0.17
6. ไม่มีผู้แจ้งการเปิดรับสมัครให้ทราบ	3.39	0.51	3.32	0.52	1.22
รวม	3.63	0.34	3.65	0.32	-0.64

จากตารางที่ ๖ สมาชิกชายและหญิง มีปัญหาด้านการศึกษาสายสามัญในระดับมาก และมีความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ คล้ายคลึงกัน คือ เห็นว่าสิ่งที่เป็นปัญหาในระดับมากที่สุด คือ เรื่องไม่มีเงินเพียงพอที่จะเข้ารับการศึกษาต่อ สิ่งที่เป็นปัญหาในระดับมากของลงมาตามลำดับคือ ปัญหาเรื่องไม่มีหน่วยงานใดมาจัดบริการศึกษาในพื้นที่หรือบริเวณใกล้เคียง ไม่มีเวลาว่างพอที่จะ เข้ารับการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไป นอกจากนั้น เป็นปัญหาในระดับปานกลาง

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคคลทั้งสองกลุ่มทั้งแบบรวมและแบบรายข้อ พบว่า สมาชิกชายและสมาชิกหญิง มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเออฟ กับการเปรียบเทียบ เป็นรายคู่แบบเชฟ เพื่องค่าความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหาด้านการศึกษาสายสามัญของสมาชิกในเขตพื้นที่ก้าวหน้า ปานกลาง และล้าหลัง

รายละเอียดของปัญหา	พื้นที่ก้าวหน้า (1)		พื้นที่ปานกลาง (2)		พื้นที่ล้าหลัง (3)		ค่าเออฟ	การเปรียบเทียบ เป็นรายคู่		
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		(1-2)	(1-3)	(2-3)
1. ในมีหน่วยงานใดมาจัดให้บริการการศึกษา สายสามัญในหมู่บ้านหรือชุมชนใกล้เคียงที่ สะดวกต่อการไปใช้บริการ	3.75	0.71	3.74	0.63	3.88	0.47	1.42	-	-	-
2. ไม่มีผู้กระตุ้นหรือให้ข้อมูล คำแนะนำ ในการศึกษาต่อระดับสูงขึ้นไป	3.44	0.64	3.30	0.56	3.41	0.49	1.73	-	-	-
3. ไม่มีผู้นักถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากการ ศึกษาต่อให้ท่านทราบ	3.38	0.58	3.23	0.52	3.20	0.40	3.74*	-	-	-
4. ท่านไม่มีเวลาว่างพอที่จะเข้ารับการศึกษาต่อ ในระดับสูงขึ้นไป	3.50	0.81	3.51	0.65	3.50	0.61	0.00	-	-	-
5. ท่านไม่มีเงินเพียงพอที่จะเข้ารับการศึกษา ต่อในระดับสูงขึ้นไป	4.49	0.69	4.43	0.67	4.75	0.49	6.13*	-	*	*
6. ไม่มีผู้แจ้งข่าวการ เปิดรับสมัครให้ทราบ	3.42	0.52	3.24	0.51	3.40	0.49	3.90*	*	-	-
รวม	3.66	0.37	3.57	0.34	3.69	0.21	3.33*	-	-	-

จากตารางที่ 7 พบว่า สมาชิกในเขตพื้นที่ก้าวหน้า ปานกลาง และล้าหลัง มีปัญหาค้านการศึกษาสายสามัญอยู่ในระดับมากโดยที่

สมาชิกในเขตพื้นที่ก้าวหน้าและปานกลาง มีปัญหาในระดับมากในเรื่องไม่มีเงินเพียงพอที่จะเข้ารับการศึกษาต่อ เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ เรื่องไม่มีพนักงานทำความสะอาดให้บริการการศึกษาในพื้นที่หรือบริเวณใกล้เคียง และไม่มีเวลาว่างพอที่จะเข้ารับการศึกษาในระดับสูงขึ้นไป ส่วนเรื่องอื่น ๆ เป็นปัญหาในระดับปานกลาง

สมาชิกในเขตพื้นที่ล้าหลัง มีปัญหาในระดับมากที่สุด และเป็นอันดับแรกในเรื่อง ไม่มีเงินเพียงพอที่จะเข้ารับการศึกษาต่อ ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาคล้ายกับสมาชิกในเขตพื้นที่ก้าวหน้า

เมื่อเปรียบเทียบปัญหาค้านการศึกษาสายสามัญของสมาชิกทั้งสามกลุ่ม พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 แต่เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ไม่พบความแตกต่างระหว่างพื้นที่ใด

ส่วนการเปรียบเทียบในรายละ เอียดแต่ละข้อปัญหาพบว่า สมาชิกมีปัญหาแตกต่างกันในเรื่อง ไม่มีผู้บอกรถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากการศึกษาต่อให้ทราบ ในมีเงินเพียงพอที่จะรับการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไป และไม่มีผู้แจ้งข่าวการเบิกรับสมัคร และเมื่อเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า สมาชิกในเขตพื้นที่ล้าหลัง มีปัญหาเรื่อง ไม่มีเงินเพียงพอที่จะเข้ารับการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไป ในระดับมากที่สุดและมากกว่าสมาชิกในเขตพื้นที่ก้าวหน้า ปานกลาง สมาชิกในเขตพื้นที่ก้าวหน้ามีปัญหาเรื่อง ไม่มีผู้แจ้งข่าวการเบิกรับสมัคร ให้ทราบในระดับปานกลางที่มากกว่าสมาชิกในเขตพื้นที่ปานกลาง ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทดสอบ ที (t-test) ของคะแนน
ความคิดเห็นเกี่ยวกับมัธยหาด้านการศึกษาสายอาชีพระหว่างสมาชิกกับคณะกรรมการ
ศูนย์สาขาวิชาต่องทุนพัฒนาหมู่บ้าน

รายละเอียดของมัธยหา	สมาชิก		คณะกรรมการ		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1. ขาดการแนะนำเทคนิคในการประกอบอาชีพ					
ทักษะที่ทำอยู่ให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น	3.59	0.57	3.84	0.46	-2.85 *
2. ขาดการแนะนำการประกอบอาชีพเสริม					
เพื่อให้มีรายได้เพิ่มเติม	3.87	0.44	4.16	0.46	-4.16 *
3. ขาดการแนะนำอาชีพใหม่ ๆ ที่เหมาะสม	4.41	0.65	4.68	0.55	-2.68 *
4. สินค้าที่ผลิตขึ้นยังขายในวงแคบ (ค้าขาย กันในเฉพาะหมู่บ้าน)	4.31	0.62	4.38	0.56	-0.71
5. ไม่มีผู้แนะนำตลาดสำหรับจำหน่ายสินค้า					
ที่ผลิตขึ้น	4.76	0.48	4.84	0.42	-1.01
6. ขาดเงินทุน วัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ ในการ ประกอบกิจกรรม	4.44	0.66	4.54	0.54	-0.98
7. ไม่มีแหล่งเงินทุนที่จะใช้บริการเพื่อ					
การลงทุน	3.61	0.69	3.72	0.64	-1.04
8. ไม่มีหน่วยงานใดเข้ามาให้ความรู้ด้าน					
การประกอบอาชีพ	3.60	0.57	3.76	0.59	-1.73
รวม	4.07	0.33	4.24	0.23	-4.14 *

* $P < .05$

จากตารางที่ 8 ผลการศึกษาพบว่า สมาชิกและคณะกรรมการต่างก็เห็นว่ามีปัญหาด้านการศึกษาสายอาชีพอยู่ในระดับมาก โดยที่

สมาชิกเห็นว่าสิ่งที่เป็นปัญหามากที่สุดคือ ไม่มีผู้แนะนำตัวลาคลำทรับจำนวนนักเรียนค้า ส่วนเรื่องอื่น ๆ เป็นปัญหาในระดับมาก

สำหรับคณะกรรมการมีความเห็นว่า สิ่งที่เป็นปัญหาต่อสมาชิกในระดับมากที่สุด มีอีกสองประการคือ เรื่องขาดการแนะนำอาชีพใหม่ ๆ ที่เหมาะสมและขาดเงินทุน วัสดุ อุปกรณ์ ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีความคิดเห็นคล้ายคลึงกันสำหรับสมาชิก

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นพบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 โดยที่คณะกรรมการเห็นว่าสมาชิกมีปัญหาด้านการศึกษาสายอาชีพในระดับมากที่มากกว่าสมาชิกคิดและเมื่อเปรียบเทียบในประเด็นย่อย พบว่า คณะกรรมการเห็นว่า สมาชิกมีปัญหาระดับมาก การแนะนำอาชีพเพื่อเพิ่มรายได้ ขาดการแนะนำ เทคนิคในการประกอบอาชีพหลักให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น และขาดการแนะนำอาชีพใหม่ ๆ ที่เหมาะสมในระดับมากและมากที่สุดที่มากกว่าสมาชิกคิดอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

ศูนย์วิทยบรังษย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๙ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทดสอบ ที (t-test) ของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการศึกษาสายอาชีพระหว่างสมาชิกศูนย์สารธิบองทุน พัฒนาหมู่บ้านที่เป็นเพศชายกับเพศหญิง

รายละเอียดของปัญหา	เพศชาย		เพศหญิง		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1. ขาดการแนะนำ เทคนิคในการประกอบอาชีพ					
หลักที่ทำอยู่ให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น	3.54	0.60	3.65	0.53	-1.72
2. ขาดการแนะนำการประกอบอาชีพเสริม					
เพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น	3.90	0.47	3.85	0.40	0.91
3. ขาดการแนะนำอาชีพใหม่ ๆ ที่เหมาะสม	4.48	0.62	4.35	0.68	1.63
4. สินค้าที่ผลิตขึ้นขายนายในวงแคบ (ค้าขายกันเฉพาะในหมู่บ้าน)	4.46	0.60	4.16	0.60	4.18*
5. ไม่มีผู้แนะนำตลาดสำหรับจำหน่ายสินค้าที่ผลิตขึ้น	4.82	0.44	4.70	0.51	2.17*
6. ขาดเงินทุน วัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ ในการประกอบกิจกรรม	4.48	0.65	4.40	0.67	1.13
7. ไม่มีแหล่งเงินทุนที่จะใช้บริการเพื่อการลงทุน	3.63	0.71	3.58	0.67	0.58
8. ไม่มีหน่วยงานใดเข้ามาให้ความรู้ด้านการประกอบอาชีพ	3.60	0.55	3.61	0.60	-0.20
รวม	4.11	0.33	4.04	0.34	1.90

* $P < .05$

จากตารางที่ ๙ ผลการศึกษาพบว่า สมาชิกชายและหญิงมีปัญหาด้านการศึกษาสายอาชีพอยู่ในระดับมาก และมีปัญหาระดับต่ำๆ คือ ไม่มีปัญหาในระดับมากที่สุดในเรื่องไม่มีผู้แนะนำตัวค่าสำหรับจำหน่ายสินค้าที่ผลิตขึ้น นอกจากนี้ เป็นปัญหาอยู่ในระดับมากทั้งสิ้น

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างสมาชิกชายกับสมาชิกหญิง ปรากฏว่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการศึกษาสายอาชีพ ในแต่ละด้าน กัน แต่ เมื่อพิจารณาในประเด็นย่อย พบว่า สมาชิกชายเห็นว่า มีปัญหาในเรื่อง ไม่มีผู้แนะนำตัวค่าสำหรับจำหน่ายสินค้าที่ผลิตขึ้น และสินค้าที่ผลิตขึ้นยังขายในวงแคบ (ค้าขายเฉพาะภัยในหมู่บ้าน) ในระดับมากที่มากกว่าสมาชิกหญิงคิดอย่างมีนัยสำคัญที่ ๐.๐๕ ส่วนเรื่องต่อไป มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร บุคลากรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเออฟ ผับการเปรียบเทียบเป็นรายคุณ征 เชฟ เพ' ของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับมัญหาด้านการศึกษา
สายอาชีพของสมาชิกในเขตพื้นที่ก้าวหน้า ปานกลาง และล้าหลัง

รายละเอียดของมัญหา	พื้นที่ก้าวหน้า (1)		พื้นที่ปานกลาง (2)		พื้นที่ล้าหลัง (3)		ค่าเออฟ	การเปรียบเทียบเป็นรายคุณ征		
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		(1-2)	(1-3)	(2-3)
1. ขาดการแนะนำ เทคนิคในการประกอบอาชีพ										
หลักที่ทำอยู่ให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น	3.59	0.62	3.52	0.57	3.70	0.46	2.21	-	-	-
2. ขาดการแนะนำการประกอบอาชีพเสริม										
เพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น	3.83	0.49	3.87	0.48	3.95	0.27	1.69	-	-	-
3. ขาดการแนะนำอาชีพใหม่ ๆ ที่เหมาะสม	4.26	0.65	4.31	0.61	4.77	0.52	18.25*	-	*	*
4. สินค้าที่ผลิตขึ้นยังขายในวงแคบ (ค้าขาย กันเฉพาะในหมู่บ้าน)	4.25	0.66	4.46	0.61	4.22	0.55	4.26*	*	-	*
5. ไม่มีผู้แนะนำตลาดสำหรับจำหน่ายสินค้า ที่ผลิตขึ้น	4.70	0.49	4.81	0.48	4.80	0.46	1.47	-	-	-
6. ขาดเงินทุน วัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ ในการ ประกอบกิจกรรม	4.47	0.57	4.28	0.72	4.60	0.66	5.54*	-	-	*
7. ไม่มีแหล่ง เงินทุนที่จะใช้บริการ เพื่อการ ลงทุน	3.90	0.72	3.43	0.62	3.38	0.58	20.32*	*	*	-
8. ไม่มีหน่วยงานใดเข้ามาให้ความรู้ด้าน การประกอบอาชีพ	3.55	0.60	3.53	0.62	3.78	0.42	5.55*	-	*	*
รวม	4.07	0.36	4.02	0.35	4.15	0.26	3.19*	-	-	*

จากตารางที่ 10 สูปได้ว่า สมาชิกในเขตพื้นที่ก้าวหน้า ปานกลาง และล้าหลัง มีปัญหาด้านการศึกษาสายอาชีพในระดับมาก โดยที่สมาชิกในเขตพื้นที่ก้าวหน้ามีปัญหาในระดับมาก ที่สุดในเรื่อง ไม่มีผู้แนะนำติดตามสำหรับจำนวนนักเรียนค่าที่ผลิตขึ้น ส่วนเรื่องอื่น ๆ เป็นปัญหาในระดับมาก

สมาชิกในเขตพื้นที่ปานกลาง และล้าหลัง มีปัญหาต่าง ๆ คล้ายคลึงกับสมาชิกในเขตพื้นที่ก้าวหน้า แต่มีบางปัญหาที่แตกต่างไปบ้าง คือ สมาชิกในเขตพื้นที่ปานกลางมีปัญหาในเรื่อง ไม่มีแหล่งเงินทุนที่จะใช้บริการเพื่อการลงทุนอยู่ในระดับปานกลางและสมาชิกในเขตพื้นที่ล้าหลังมีปัญหาในระดับมากที่สุดอยู่อีกสองเรื่องคือ เรื่องขาดการแนะนำอาชีพใหม่ ๆ ที่เหมาะสม และปัญหาเรื่องขาดเงินทุน วัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ ในการประกอบกิจกรรม

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาด้านการศึกษาสายอาชีพพบว่า แตกต่างกันโดยที่สมาชิกในเขตพื้นที่ล้าหลัง มีปัญหาด้านการศึกษาสายอาชีพในระดับมากที่มากกว่าสมาชิกในเขตพื้นที่ปานกลาง ส่วนเขตพื้นที่อื่น ๆ ไม่พนความแตกต่าง

และเมื่อเปรียบเทียบในรายข้อ พบว่า แตกต่างกันเกือบทุกเรื่องและเมื่อเปรียบเทียบ เป็นรายอื่น พบว่า

1. สมาชิกในเขตพื้นที่ล้าหลัง มีปัญหาเรื่อง ขาดการแนะนำอาชีพใหม่ ๆ ที่เหมาะสม และไม่มีหน่วยงานใดเข้ามาให้ความรู้ด้านการประกอบอาชีพในระดับมากที่สุดและระดับมากที่มากกว่า สมาชิกในเขตพื้นที่ก้าวหน้าและปานกลาง

2. สมาชิกในเขตพื้นที่ปานกลาง มีปัญหาเรื่องสินค้าที่ผลิตขึ้นยังขายในวงแคบ (ค้าขายกันเฉพาะภายในหมู่บ้าน) ในระดับมากที่มากกว่าสมาชิกในเขตพื้นที่ก้าวหน้าและล้าหลัง

3. สมาชิกในเขตพื้นที่ล้าหลังมีปัญหาเรื่องขาดเงินทุน วัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ ในการประกอบกิจกรรมในระดับมากที่สุดที่มากกว่าสมาชิกในเขตพื้นที่ปานกลาง

4. สมาชิกในเขตพื้นที่ก้าวหน้า มีปัญหาในเรื่องไม่มีแหล่งเงินทุนที่จะใช้บริการเพื่อการลงทุนในระดับมากที่มากกว่าสมาชิกในเขตพื้นที่ปานกลางและล้าหลัง

ส่วนปัญหาอื่น ๆ เป็นปัญหาแก่พื้นที่ทั้งสามระดับนี้ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทดสอบ ที (t-test) ของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับมีภูหาด้านความรู้เพิ่มขุนเพื่อประโยชน์ในการดำรงชีวิตระหว่างสมาชิกกับคณะกรรมการศูนย์สาธิกกองทุนพัฒนาหมู่บ้าน

รายละเอียดของมีภูหาด	สมาชิก		คณะกรรมการ		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1. ในมีศูนย์เด็กก่อนวัยเรียนในหมู่บ้าน	4.08	0.54	4.24	0.51	-1.89
2. ขาดการแนะนำด้านสุขภาพอนามัย	3.59	0.53	3.78	0.46	* -2.30
3. ขาดการแนะนำด้านการวางแผนครอบครัว	3.15	0.40	3.12	0.38	0.59
4. มีสถานที่ให้บริการด้านสุขภาพอนามัยและ การวางแผนครอบครัว ไม่เพียงพอแก่ ความต้องการ	3.02	0.51	3.12	0.43	-1.22
5. มีสถานที่สำหรับพักผ่อนหย่อนใจ การบันเทิง และการกีฬาภายในหมู่บ้านไม่เพียงพอแก่ ความต้องการ	3.64	0.55	3.68	0.58	-0.43
6. ขาดผู้ให้ความรู้ ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการ พักผ่อนหย่อนใจ การบันเทิง และการกีฬา	3.41	0.52	3.50	0.54	-1.03
7. ขาดความรู้เกี่ยวกับการเมือง การปกครอง	3.67	0.53	3.96	0.34	* -5.01
8. ขาดความรู้เกี่ยวกับเทคนิควิธีการรวมกลุ่ม [*] เพื่อประกอบกิจกรรมร่วมกันในหมู่บ้าน	3.80	0.60	4.36	0.66	-5.94
9. ขาดผู้ให้คำปรึกษา เมื่อมีภูหาดเกิดขึ้น	3.61	0.66	3.80	0.57	-1.85
10. ขาดแหล่งให้ความรู้ ข้อมูล ข่าวสารต่าง ๆ ภายในหมู่บ้าน	4.33	0.63	4.38	0.63	-0.45
11. การประชาสัมพันธ์ข่าวคราวต่าง ๆ ให้แก่ สมาชิกภายในหมู่บ้าน ทำได้ไม่ทั่วถึง	3.14	0.55	3.10	0.70	0.41
รวม	3.59	0.23	3.73	0.22	* -3.94

จากตารางที่ 11 ผลปรากฏว่า สมาชิกและคณะกรรมการต่างก็เห็นว่ามีปัญหาด้านความรู้เพิ่มขึ้น เพื่อประโยชน์ในการดำรงชีวิตในระดับมากโดยที่

สมาชิกเห็นว่ามีปัญหา ในระดับมากในเรื่องขาดแคลงให้ความรู้ ข่าวสาร ข้อมูลต่าง ๆ ภายในหมู่บ้านมากเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ปัญหาเรื่องไม่มีศูนย์เด็กก่อนวัย เรียนในหมู่บ้านขาดความรู้เกี่ยวกับเทคนิคิธิการรวมกลุ่ม ขาดความรู้เกี่ยวกับการเมืองการปกครอง มีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ บ้านเดิง กีฬา ไม่เพียงพอ และขาดผู้ให้คำปรึกษา เมื่อมีปัญหา เกิดขึ้น และขาดการแนะนำด้านสุขภาพอนามัย ตามลำดับ นอกจากนี้ เป็นปัญหาในระดับปานกลาง

คณะกรรมการ ก็มีความคิดเห็นคล้ายคลึงกับสมาชิก

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคคลทั้งสองกลุ่มพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 โดยคณะกรรมการเห็นว่าสมาชิกมีปัญหาในด้านความรู้เพิ่มขึ้น เพื่อประโยชน์ในการดำรงชีวิตในระดับมากที่มากกว่าสมาชิกคิด เมื่อพิจารณาในประเด็นย่อย พบว่า คณะกรรมการเห็นว่าสมาชิกมีปัญหาเรื่องขาดความรู้เกี่ยวกับเทคนิคิธิการรวมกลุ่ม ขาดความรู้เกี่ยวกับการเมือง การปกครอง ขาดการแนะนำด้านสุขภาพอนามัย ในระดับมากที่มากกว่าสมาชิกคิดอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

ศูนย์วิทยบรังษยการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทดสอบที (t-test) ของคะแนนความติดเท็นเกี่ยวกับปัญหาด้านความรู้เพิ่มพูน เพื่อประโยชน์ในการคำนงชีวิตระหว่างสมาชิกศูนย์สาธิตกองทุนพัฒนาหมู่บ้านที่เป็นเพศชายกับเพศหญิง

รายละเอียด	เพศชาย		เพศหญิง		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1. ไม่มีศูนย์เด็กก่อนวัยเรียนในหมู่บ้าน	4.09	0.51	4.07	0.58	0.32
2. ขาดการแนะนำด้านสุขภาพอนามัย	3.60	0.55	3.59	0.50	0.11
3. ขาดการแนะนำด้านการวางแผนครอบครัว	3.16	0.41	3.15	0.39	0.14
4. มีสถานที่ให้บริการด้านสุขภาพอนามัยและ การวางแผนครอบครัว ไม่เพียงพอแก่ความ ต้องการ	3.06	0.46	2.99	0.55	1.13
5. มีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ การบันเทิง และ การกีฬาภายในหมู่บ้านไม่เพียงพอแก่ ความต้องการ	3.77	0.53	3.51	0.54	4.20*
6. ขาดผู้ให้ความรู้ ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการ พักผ่อนหย่อนใจ การบันเทิง และการกีฬา	3.56	0.52	3.27	0.49	4.89*
7. ขาดความรู้เกี่ยวกับการเมือง การปกครอง	3.79	0.50	3.54	0.52	4.13*
8. ขาดความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีการรวมกลุ่ม เพื่อประกอบกิจกรรมร่วมกันในหมู่บ้าน	3.84	0.62	3.76	0.58	1.05
9. ขาดผู้ให้คำปรึกษาเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น	3.54	0.65	3.69	0.66	-2.02*
10. ขาดแหล่งให้ความรู้ ข้อมูล ข่าวสารต่าง ๆ ภายในหมู่บ้าน	4.43	0.64	4.24	0.61	2.66*
11. การประชาสัมพันธ์ข่าวคราวต่าง ๆ ให้แก่ สมาชิกภายในหมู่บ้าน ทำได้ไม่ทั่วถึง	3.19	0.54	3.09	0.56	1.58
รวม	3.64	0.22	3.54	0.23	3.80*

จากตารางที่ 12 ผลการศึกษาพบว่า สมาชิกชายและหญิง เห็นว่ามีปัญหาด้านความรู้ เพิ่มขึ้นเพื่อประโยชน์ในการดำรงชีวิต อยู่ในระดับมากโดยที่ สมาชิกชาย เห็นว่า เรื่องที่เป็นปัญหา ในระดับมาก อันดับแรกคือ ขาดแหล่งให้ความรู้ ข้อมูล ข่าวสารต่าง ๆ ภายในหมู่บ้าน รองลงมา ได้แก่ ในมีสูญเสียก่อนวัยเรียนในหมู่บ้าน ขาดความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยี วิธีการรวมกลุ่ม ขาดความรู้เกี่ยวกับการเมืองการปกครอง มีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจไม่เพียงพอ ขาดการแนะนำด้านสุขภาพ ขาดผู้ให้ความรู้คำแนะนำเกี่ยวกับการพักผ่อนหย่อนใจ การบันเทิง การกีฬา ขาดผู้ให้คำปรึกษา เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น ตามลำดับ นอกนั้น เป็นปัญหาในระดับปานกลาง

สมาชิกหญิงมีความคิดเห็นคล้ายคลึงกับสมาชิกชาย ยกเว้นปัญหาเรื่อง ขาดผู้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการพักผ่อนหย่อนใจ การบันเทิง การกีฬา ซึ่งสมาชิกหญิง เห็นว่า เป็นปัญหาในระดับปานกลาง

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของสมาชิกชายและหญิง พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 และเมื่อพิจารณาในประเด็นย่อย พบว่า สมาชิกชาย เห็นว่าปัญหาเรื่องขาดผู้ให้ความรู้ คำแนะนำ ในการพักผ่อนหย่อนใจ บันเทิง กีฬา ปัญหาเรื่องมีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจไม่เพียงพอแก่ความต้องการ ขาดความรู้เกี่ยวกับการเมืองการปกครอง และขาดแหล่งความรู้ ข้อมูล ข่าวสารในหมู่บ้าน เป็นปัญหาในระดับมากที่มากกว่าสมาชิกหญิงคิด และสมาชิกหญิง เห็นว่าปัญหาเรื่องขาดผู้ให้คำปรึกษา เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น เป็นปัญหาในระดับมากที่มากกว่าสมาชิกชายคิดอย่างมีนัยสำคัญ

ศูนย์วิทยบรังษยการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเชफกับการเปรียบเทียบเป็นรายคู่แบบ เชฟ เพื่อทดสอบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้าน
ความรู้เพิ่มขึ้นเพื่อประโยชน์ในการดำรงชีวิต ของสมาชิกในเบื้องต้นที่ก้าวหน้า ปานกลาง และล้าหลัง

รายละเอียดของปัญหา	พื้นที่ก้าวหน้า (1)		พื้นที่ปานกลาง (2)		พื้นที่ล้าหลัง (3)		ค่าเชฟ	การเปรียบเทียบเป็นรายคู่		
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		(1-2)	(1-3)	(2-3)
1. ในมีศูนย์เด็กก่อนวัยเรียนในหมู่บ้าน	4.01	0.60	4.21	0.53	4.02	0.42	4.13*	*	-	-
2. ขาดการแนะนำด้านสุขภาพอนามัย	3.53	0.53	3.63	0.56	3.65	0.48	1.46	-	-	-
3. ขาดการแนะนำด้านการวางแผนครอบครัว	3.16	0.45	3.21	0.43	3.07	0.26	2.52	-	-	-
4. มีสถานที่ให้บริการด้านสุขภาพอนามัยและ การวางแผนครอบครัว ไม่เพียงพอแก่ความ ต้องการ	2.97	0.58	3.01	0.52	3.12	0.33	2.17	-	-	-
5. มีสถานที่สำหรับพักผ่อนหย่อนใจ การบันเทิง และการกีฬาภายในหมู่บ้านไม่เพียงพอแก่ ความต้องการ	3.68	0.60	3.65	0.50	3.57	0.52	0.93	-	-	-
6. ขาดผู้ให้ความรู้ ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการ พักผ่อนหย่อนใจ การบันเทิง และการกีฬา	3.45	0.53	3.45	0.53	3.32	0.49	1.66	-	-	-
7. ขาดความรู้เกี่ยวกับการเมือง การปกครอง	3.43	0.56	3.78	0.52	3.88	0.31	23.95*	*	*	-
8. ขาดความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีการรวมกลุ่ม เพื่อประกอบกิจกรรมร่วมกันในหมู่บ้าน	3.84	0.58	3.86	0.65	3.67	0.56	2.50	-	-	-
9. ขาดผู้ให้คำปรึกษา เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น	3.56	0.63	3.77	0.76	3.50	0.52	4.36*	-	-	*
10. ขาดแหล่งให้ความรู้ ข้อมูล ข่าวสารต่างๆ ภายในหมู่บ้าน	4.23	0.65	4.41	0.63	4.40	0.58	2.67	-	-	-
11. การประชาสัมพันธ์ข่าวคราวต่างๆ ให้แก่ สมาชิกภายในหมู่บ้าน ทำได้ไม่ทั่วถึง	3.04	0.58	3.15	0.53	3.28	0.48	4.91*	-	*	-
รวม	3.54	0.24	3.64	0.25	3.59	0.16	6.00*	*	-	-

ตารางที่ 13 พนว่า สมาชิกในเขตพื้นที่มีปัญหาด้านความรู้เพิ่มพูน เพื่อประโยชน์ในการคำนวณชีวิตอยู่ในระดับมาก โดยที่

สมาชิกในเขตพื้นที่ก้าวหน้า มีปัญหาในระดับมากในเรื่อง ขาดแคลงให้ความรู้ ข้อมูล ข่าวสารภายในหมู่บ้าน ในมีศูนย์เด็กก่อนวัยเรียนในหมู่บ้าน ขาดความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการรวมกลุ่มนักศึกษาที่พัฒนาอย่างต่อเนื่อง ไม่เพียงพอ ขาดผู้ให้คำปรึกษา เมื่อมีปัญหา เกิดขึ้นและขาดการแนะนำด้านสุขภาพอนามัย ตามลำดับ นอกนั้น เป็นปัญหาในระดับปานกลาง

สำหรับสมาชิกในเขตพื้นที่ปานกลาง และล้าหลัง มีปัญหาคล้ายคลึงกับสมาชิกในเขตก้าวหน้า แต่มีปัญหา เรื่องขาดความรู้เกี่ยวกับการเมือง การปกครอง อยู่ในระดับมาก

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง พนว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และ เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ ปรากฏว่า สมาชิกในเขตพื้นที่ปานกลางมีปัญหาด้านความรู้เพิ่มพูน เพื่อประโยชน์ในการคำนวณชีวิตในระดับมากที่มากกว่าสมาชิกในเขตพื้นที่ก้าวหน้า ส่วนเขตอื่นไม่พบความแตกต่าง

และ เมื่อเปรียบเทียบในรายละ เอี้ยดแต่ละข้อย่อย พนว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่อง ในมีศูนย์เด็กก่อนวัยเรียนในหมู่บ้าน ขาดความรู้เกี่ยวกับการเมือง การปกครอง ขาดผู้ให้คำปรึกษา เมื่อมีปัญหา เกิดขึ้น และการประชาสัมพันธ์ช่วงเวลาต่าง ๆ ทำได้ไม่ทั่วถึง เมื่อเปรียบเทียบ เป็นรายคู่ พนว่า สมาชิกในเขตพื้นที่ปานกลาง มีปัญหาระดับ ในมีศูนย์เด็กก่อนวัยเรียนในหมู่บ้านในระดับมากที่มากกว่าสมาชิกในเขตพื้นที่ก้าวหน้า สมาชิกในเขตพื้นที่ปานกลางและล้าหลัง มีปัญหาระดับ ในเรื่อง ขาดความรู้ เกี่ยวกับการเมือง การปกครอง ในระดับมากที่มากกว่าสมาชิกในเขตพื้นที่ก้าวหน้า สมาชิกในเขตพื้นที่ปานกลางมีปัญหาระดับ ในเรื่องขาดผู้ให้คำปรึกษา เมื่อมีปัญหา เกิดขึ้นในระดับมากที่มากกว่าสมาชิกในเขตพื้นที่ล้าหลังมีปัญหาระดับ ในเรื่องการประชาสัมพันธ์ช่วงเวลาต่าง ๆ ให้แก่สมาชิกภายในหมู่บ้าน ทำได้ไม่ทั่วถึง ในระดับปานกลางที่มากกว่าสมาชิกในเขตพื้นที่ก้าวหน้า อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทางสถิติที่ (*t-test*) ของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการความรู้ด้านการศึกษาสายสามัญระหว่างสมาชิกกับคณะกรรมการการศูนย์สาขาวิชาต่องุนพัฒนาหมู่บ้าน

รายละเอียดของความต้องการ	สมาชิก		คณะกรรมการฯ		<i>t</i>
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1. การศึกษาขั้นอ่านออกเขียนได้	3.04	0.31	3.24	0.43	-3.14*
2. การศึกษาระดับประถมศึกษา	3.07	0.39	3.34	0.47	-3.79*
3. การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	2.99	0.81	3.48	0.54	-5.40*
4. การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	2.79	0.92	3.38	0.63	-5.58*
5. การศึกษาระดับสูงกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย					
ทั้งหมด	2.72	0.94	3.28	0.67	-5.09*
รวม	2.92	0.52	3.34	0.39	-6.61*

* $P < .05$

จากตารางที่ 14 พบว่า ผู้สมาชิกและคณะกรรมการฯ เห็นว่าสมาชิกมีความต้องการการศึกษาสายสามัญในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายข้อ ก็พบว่าทั้งสมาชิกและคณะกรรมการฯ เห็นว่า สมาชิกต้องการการศึกษาทุกระดับขั้นอยู่ในระดับปานกลาง โดยที่คณะกรรมการฯ เห็นว่า สมาชิกมีความต้องการการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมาก เป็นอันดับแรก ส่วนสมาชิกเห็นว่า ต้องการระดับประถมศึกษามาก เป็นอันดับแรก

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของสมาชิกและคณะกรรมการฯ ทั้งโดยรวมและรายข้อ ปรากฏว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 โดยคณะกรรมการฯ เห็นว่าสมาชิกมีความต้องการการศึกษาสายสามัญในระดับปานกลางที่มากกว่าสมาชิกคิด

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทดสอบที่ (t-test) ของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการความรู้ด้านการศึกษาสายสามัญระหว่างสมาชิกศูนย์สาขาวิชากองทุนพัฒนาหมู่บ้านที่เป็นเพชรบ้ายกับเพชรภูง

รายละเอียดของความต้องการ	เพชรบ้าย		เพชรภูง		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1. การศึกษาขั้นอ่านออกเขียนได้	3.04	0.37	3.03	0.24	0.37
2. การศึกษาระดับประถมศึกษา	3.08	0.40	3.05	0.38	0.74
3. การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	2.91	0.80	3.07	0.82	-1.71
4. การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	2.73	0.90	2.86	0.94	-1.18
5. การศึกษาระดับสูงกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย					
ขึ้นไป	2.66	0.91	2.78	0.97	-1.16
รวม	2.88	0.53	2.96	0.52	-1.21

จากตารางที่ 15 พบว่า สมาชิกชายและหญิงมีความต้องการการศึกษาสายสามัญ และการศึกษาขั้นต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลาง และทั้งสมาชิกชายและหญิงมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ศูนย์วิทยบรังหาร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเอฟกับการเปรียบเทียบเป็นรายคู่แบบเชฟเพื่อของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ด้าน
การศึกษาสายสามัญของสมาชิกในเขตพื้นที่ก้าวหน้า ปานกลาง และล้าหลัง

รายละเอียดของความต้องการ	พื้นที่ก้าวหน้า (1)		พื้นที่ปานกลาง (2)		พื้นที่ล้าหลัง (3)		ค่าเอฟ	การเปรียบเทียบรายคู่		
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		(1-2)	(1-3)	(2-3)
1. การศึกษาขั้นอ่านออกเขียนได้	3.00	0.35	3.03	0.26	3.10	0.30	2.13	-	-	-
2. การศึกษาระดับประถมศึกษา	3.11	0.45	3.10	0.36	3.07	0.30	2.06	-	-	-
3. การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	3.23	0.67	2.83	0.94	2.83	0.75	9.17*	*	*	-
4. การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	3.01	0.84	2.71	1.03	2.57	0.83	6.32*	*	*	-
5. การศึกษาระดับสูงกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย										
ขั้นไป	2.89	0.82	2.66	1.08	2.55	0.88	3.54*	-	*	-
รวม	3.05	0.47	2.84	0.55	2.82	0.48	6.20*	*	*	-

ศูนย์วิทยบรังษยการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ ๑๖ พบว่า สมาชิกในเขตพื้นที่ก้าวหน้า ปานกลาง และล้าหลัง มีความต้องการการศึกษาสายสามัญ และการศึกษาระดับต่าง ๆ ทุกรดับอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และเมื่อเปรียบเทียบความต้องการ พบว่า แตกต่างกันโดยที่สมาชิกในเขตพื้นที่ก้าวหน้าต้องการความรู้ด้านการศึกษาสายสามัญในระดับปานกลางที่มากกว่าสมาชิกในเขตพื้นที่ปานกลางและล้าหลัง และเมื่อเปรียบเทียบในรายข้อและแบบรายคู่พบว่า แตกต่างกันโดยที่สมาชิกในเขตพื้นที่ก้าวหน้า ต้องการการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลาย ในระดับปานกลางที่มากกว่าสมาชิกในเขตพื้นที่ปานกลาง และล้าหลัง อีกทั้งต้องการการศึกษาระดับสูงกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายในระดับปานกลางที่มากกว่าสมาชิกในเขตพื้นที่ล้าหลัง

ศูนย์วิทยบรังษยการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทดสอบที (t-test) ของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการความรู้ด้านการศึกษาสายอาชีพระหว่างสมาชิกกับคณะกรรมการสุนย์สาอิทธิบูรณ์พัฒนาหมู่บ้าน

รายละเอียดของความต้องการ	สมาชิก		คณะกรรมการ		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1. ด้านการเพาะปลูก	4.60	0.66	4.68	0.51	-0.93
2. ด้านการเลี้ยงสัตว์	4.45	0.58	4.48	0.50	-0.30
3. ด้านการประมง	4.08	0.78	4.18	0.69	-0.85
4. ด้านอุตสาหกรรมในครัวเรือน	3.38	0.65	3.60	0.60	-2.20*
5. ด้านการค้าขาย	3.64	0.53	3.80	0.45	-1.93
6. ด้านแรงงานและวิชาชีพการช่าง	4.20	0.56	4.48	0.54	-3.24*
รวม	4.06	0.34	4.20	0.28	-2.73*

* $P < .05$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 17 สูปผลการศึกษาได้ว่า สมาชิกและคณะกรรมการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการความรู้ด้านการศึกษาสายอาชีพอยู่ในระดับมาก โดยที่

สมาชิกมีความต้องการความรู้ด้านการเพาะปลูกมากที่สุด ต้องการความรู้ในระดับมากรองลงมาในเรื่อง การเลี้ยงสัตว์ ด้านแรงงานวิชาชีพการช่าง ด้านการประมง และด้านการค้าขายตามลำดับ ความรู้ที่ต้องการในระดับปานกลางคือ ความรู้ด้านอุตสาหกรรมครัวเรือน ตามลำดับ ส่วนคณะกรรมการมีความคิดเห็นคล้ายกับสมาชิกแต่เห็นว่าสมาชิก ต้องการความรู้ด้านอุตสาหกรรมครัวเรือนในระดับมาก

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นสมาชิกและคณะกรรมการ พบว่า คณะกรรมการเห็นว่า สมาชิกมีความต้องการความรู้ด้านอาชีพที่มากกว่าสมาชิกคิดอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 และเห็นว่าสมาชิก มีความต้องการความรู้ในเรื่องแรงงานและวิชาชีพการช่าง ความรู้ด้านอุตสาหกรรมในครัวเรือน ในระดับมากที่มากกว่าสมาชิกคิด อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

ศูนย์วิทยบรังษยการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทดสอบที่ (t-test) ของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการความรู้ด้านการศึกษาสายอาชีพระหว่างสมาชิกศูนย์สาขาวิชาชลกรองทุนพัฒนาหมู่บ้านที่เป็นเพชรบายกับเพชรภูง

รายละเอียดของความต้องการ	เพศชาย		เพศหญิง		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1. ด้านการเพาะปลูก	4.60	0.69	4.60	0.63	-0.09
2. ด้านการเลี้ยงสัตว์	4.54	0.59	4.36	0.56	2.59*
3. ด้านการประมง	4.24	0.78	3.92	0.74	3.62*
4. ด้านอุตสาหกรรมในครัวเรือน	3.30	0.54	3.46	0.73	-2.05*
5. ด้านการค้าขาย	3.86	0.52	3.63	0.53	0.43
6. ด้านแรงงานและวิชาชีพการช่าง	4.16	0.51	4.24	0.60	-1.34
รวม	4.08	0.34	4.03	0.35	1.13

* $P < .05$

ตารางที่ 18 พนว่า สมาชิกชายและหญิงมีความต้องการความรู้ด้านอาชีพอยู่ในระดับมาก โดยที่

สมาชิกชาย ต้องการความรู้ด้านการเพาะปลูก และการเลี้ยงสัตว์มากที่สุด ต้องการความรู้มากของลงมาในเรื่องการประมง ด้านแรงงานและวิชาชีพการซ่าง การค้าขาย ต้องการความรู้ในระดับปานกลางในเรื่องอุตสาหกรรมในครัวเรือน ตามลำดับ

สมาชิกหญิง มีความคิดเห็นคล้ายกับสมาชิกชายแต่สมาชิกหญิงต้องการความรู้ด้านการเลี้ยงสัตว์ในระดับมาก

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นโดยรวม ปรากฏว่า สมาชิกชายและหญิง มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณารายข้อ พนว่า สมาชิกชายต้องการความรู้ด้านการประมงและการเลี้ยงสัตว์ในระดับมากที่มากกว่าสมาชิกหญิง และสมาชิกหญิงต้องการความรู้อุตสาหกรรมในครัวเรือนในระดับปานกลางที่มากกว่าสมาชิกชายอย่างมีนัยสำคัญ

ศูนย์วิทยบรังษายา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเบ้อกบการเบรี่ยนเพื่อบนรายการแบบนี้ของคะแนนความคิดเห็น เกี่ยวกับความต้องการ
ความรู้ด้านการศึกษาสายอาชีพของสมาชิกในเขตพื้นที่กรุงเทพฯ ปีงบประมาณ ๒๕๖๗

รายละเอียดของความต้องการ	พื้นที่กรุงเทพฯ (1)		พื้นที่ป่าไม้กลาง (2)		พื้นที่ลักษณะ (3)		การเบรี่ยนเพื่อบรยุ (1-2) (1-3) (2-3)	
	พื้นที่กรุงเทพฯ (1)		พื้นที่ป่าไม้กลาง (2)		พื้นที่ลักษณะ (3)			
	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าเบนจาร์ฟ SD	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าเบนจาร์ฟ SD	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าเบนจาร์ฟ SD		
1. ดำเนินการเพาะปลูก	4.46	0.75	4.65	0.59	4.75	0.56	4.86	-
2. ดำเนินสืบสาน	4.30	0.59	4.57	0.57	4.52	0.55	6.50	*
3. ดำเนินการบำรุง	3.81	0.93	4.16	0.61	4.37	0.56	14.23	*
4. ดำเนินกิจกรรมในครัวเรือน	3.57	0.65	3.33	0.73	3.16	0.40	10.78	*
5. ดำเนินการศึกษา	3.60	0.53	3.62	0.58	3.73	0.44	1.61	-
6. ดำเนินงานและวิชาชีพครรภ์	4.22	0.55	4.16	0.64	4.22	0.44	0.44	-
รวม	4.00	0.40	4.08	0.31	4.12	0.27	3.60	*

จากตารางที่ 19 พบว่าสมาชิกในเขตพื้นที่ทั้งสามเขต มีความต้องการความรู้ด้านการศึกษาสายอาชีพในระดับมาก โดยที่สมาชิกในเขตพื้นที่ก้าวหน้า ต้องการความรู้ในเรื่องค่าง ๆ อยู่ในระดับมากทุกเรื่อง ส่วนสมาชิกในเขตพื้นที่ปานกลางและล้าหลัง มีความต้องการความรู้ในเรื่องการเพาะปลูกและการเลี้ยงสัตว์ในระดับมากที่สุด แต่ต้องการความรู้ในระดับมาก รองลงมาตามลำดับคือ ความรู้ในเรื่องการประมง แรงงานและวิชาชีพการซ่าง การค้าขาย ส่วนความรู้ในเรื่องอุตสาหกรรมในครัวเรือน ต้องการในระดับปานกลาง

เมื่อเปรียบเทียบความต้องการ พบว่า แตกต่างกันโดยที่ สมาชิกในเขตพื้นที่ล้าหลัง ต้องการความรู้ด้านการศึกษาสายอาชีพในระดับมากที่มากกว่าสมาชิกในเขตพื้นที่ก้าวหน้า อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อและแบบรายคู่ พบว่าแตกต่างกัน เกือบทุกเรื่อง โดยที่สมาชิกในเขตพื้นที่ล้าหลังต้องการความรู้เรื่องการเพาะปลูกในระดับมากที่สุดที่มากกว่าสมาชิกในเขตพื้นที่ก้าวหน้า

สมาชิกในเขตพื้นที่ปานกลาง และล้าหลัง ต้องการความรู้ในเรื่องการเลี้ยงสัตว์ และการประมงในระดับมากที่สุดและระดับมากที่มากกว่าสมาชิกในเขตพื้นที่ก้าวหน้า ตามลำดับ

สมาชิกในเขตพื้นที่ก้าวหน้า ต้องการความรู้ในเรื่องอุตสาหกรรมในครัวเรือนในระดับมากที่มากกว่าสมาชิกในเขตพื้นที่ปานกลางและล้าหลัง

ส่วนความรู้ในเรื่องการค้าขาย เรื่องแรงงานและวิชาชีพการซ่างต้องการไม่แตกต่างกัน

คุณย์วิทยาทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 20 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทดสอบที่ (t-test) ของคะแนน
ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการความรู้ด้านการเพาะปลูกระหว่างสมาชิกกับ
คณะกรรมการสูนย์สาขิตกองทุนพัฒนาหมู่บ้าน

รายละเอียดของความต้องการ	สมาชิก		คณะกรรมการ		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1. ความรู้เกี่ยวกับการคัดเลือกพันธุ์พืชที่เหมาะสม แก่การเพาะปลูก	4.07	0.55	4.16	0.65	-1.03
2. ความรู้เกี่ยวกับวิธีการปรับปรุง บำรุง รักษา ดิน	4.13	0.51	4.10	0.64	0.31
3. ความรู้เกี่ยวกับวิธีเก็บกักน้ำไว้ใช้อุปกรณ์ ประจิทอภาพ	4.77	0.48	4.86	0.40	-1.24
4. การป้องกันและกำจัดศัตรูพืช	3.68	0.70	4.04	0.66	-3.36*
5. วิธีปลูกพืชผักสวนครัว	3.64	0.67	3.78	0.61	-1.34
6. วิธีปลูกข้าวให้ได้ผลดี	4.40	0.70	4.48	0.67	-0.75
7. วิธีปลูกปอ	3.36	0.64	3.38	0.72	-0.13
8. วิธีปลูกอ้อย	3.36	0.64	3.36	0.69	0.0
9. วิธีปลูกพืชเสริม เช่น ถั่ว ในหม่อน	3.62	0.56	3.58	0.49	0.47
10. วิธีปลูกหญ้าที่ใช้เป็นอาหารสัตว์	3.39	0.57	3.42	0.57	-0.26
11. วิธีเพาะเท็ดฟางและเท็ดอิน ฯ	4.51	0.61	4.70	0.50	-2.00*
12. วิธีทำมุยหมาก	3.27	0.64	3.52	0.67	-2.46*
รวม	3.85	0.27	3.94	0.26	-2.32*

จากตารางที่ 20 สูปผลได้ว่า สมาชิกและคณะกรรมการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการความรู้ด้านการเพาะปลูกอยู่ในระดับมาก โดยที่สมาชิกมีความต้องการความรู้ในระดับมากที่สุดในเรื่อง วิธีการเก็บกักน้ำไว้ใช้อย่างมีประสิทธิภาพ และวิธีการเพาะ เห็ดฟางหรือเห็ดอื่น ๆ ต้องการความรู้ในระดับมากของลงมาในเรื่อง การปลูกข้าวให้ได้ผลดี การปรับชุ่ง บำรุงรักษาดิน การตัดเลือกพันธุ์พืช การน้อมกันและกำจัดศัตรูพืช การปลูกพืชผักสวนครัว การปลูกพืชเสริม เช่น ถั่ว ในหม่อน ตามลำดับ ส่วนเรื่องอื่น ๆ ต้องการในระดับปานกลาง

สำหรับคณะกรรมการมีความคิดเห็นคล้ายคลึงกับสมาชิก ยกเว้น ความรู้เรื่องวิธีการทำปุ๋ยหมัก คณะกรรมการเห็นว่าสมาชิกต้องการในระดับมาก

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคคลทั้งสองกลุ่ม พบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 และเมื่อเปรียบเทียบในรายข้อ พบว่า คณะกรรมการเห็นว่าสมาชิกมีความต้องการความรู้ในเรื่องการน้อมกันและกำจัดศัตรูพืช การเพาะ เห็ดฟางและเห็ดอื่น ๆ การทำปุ๋ยหมัก มากกว่า ที่สมาชิกคิด อย่างมีนัยสำคัญ ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
อุปกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 21 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทดสอบที (t-test) ของคะแนน
ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการความรู้ด้านการเพาะปลูกระหว่างสมาชิก
ศูนย์สาธิตกองทุนพัฒนาหมู่บ้านที่เป็นเพศชายและ เพศหญิง

รายละเอียดของความต้องการ	เพศชาย		เพศหญิง		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1. ความรู้เกี่ยวกับการคัดเลือกพันธุ์พืชที่ เหมาะสมแก่การเพาะปลูก	4.12	0.55	4.01	0.55	1.76
2. ความรู้เกี่ยวกับวิธีการปรับปรุง บำรุง รักษาดิน	4.19	0.52	4.06	0.48	* 2.16
3. ความรู้เกี่ยวกับวิธีเก็บกักน้ำไว้ใช้อย่างมี ประสิทธิภาพ	4.78	0.48	4.75	0.49	0.59
4. การป้องกันและกำจัดศัตรูพืช	3.70	0.74	3.66	0.66	0.49
5. วิธีปฐกพิชผักสวนครัว	3.64	0.65	3.64	0.69	0.09
6. วิธีปฐกข้าวให้ได้ผลดี	4.45	0.69	4.34	0.71	1.31
7. วิธีปฐกปลา	3.39	0.64	3.34	0.65	0.71
8. วิธีปฐกอ้อย	3.36	0.62	3.36	0.66	0.0
9. วิธีปฐกพืชเสริม เช่น ถั่ว ใบหม่อน	3.62	0.55	3.62	0.57	0.0
10. วิธีปฐกหญ้าที่ใช้เป็นอาหารสัตว์	3.38	0.55	3.40	0.60	-0.30
11. วิธีเพาะเต็ตฟางและเต็ตอิน ๆ	4.57	0.60	4.46	0.62	1.60
12. วิธีทำมุยหมัก	3.36	0.74	3.19	0.51	* 2.26
รวม	3.88	0.23	3.82	0.30	* 1.97

* $P < .05$

จากตารางที่ 21 สูปผลได้ว่า สมาชิกชายและหญิง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการค้านการเพาะปลูกอยู่ในระดับมาก โดยที่

สมาชิกชาย มีความต้องการความรู้เกี่ยวกับวิธีการเก็บกักน้ำไว้ใช้อย่างมีประสิทธิภาพ และการเพาะเท็ดฟางและเห็ดอื่น ๆ ในระดับมากที่สุด ส่วนความรู้ที่ต้องการในระดับมากของลงมาคือ วิธีปลูกข้าวให้ได้ผลดี การบำรุง รักษาดิน การคัดเลือกพันธุ์พืช การป้องกันและกำจัดศัตรุพืช การปลูกพืชผักสวนครัว การปลูกพืชเสริม เช่น ถัว ในหมู่บ้าน ความรู้ที่ต้องการในระดับปานกลาง ได้แก่ การปลูกปอ การปลูกหญ้า การปลูกอ้อย และการทำฟุ่มห้มัก ตามลำดับ

สมาชิกหญิง มีความต้องการความรู้ต่าง ๆ เช่น เคียงกับสมาชิกชาย ยกเว้น ความรู้เรื่องการเพาะเท็ดฟางและเห็ดอื่น ๆ โดยสมาชิกหญิงต้องการความรู้ในเรื่องนี้ในระดับปานกลาง

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็น พบว่า สมาชิกชายมีลักษณะมีความคิดเห็นแตกต่างกัน คือ สมาชิกชายต้องการความรู้ด้านการเพาะปลูกในระดับมากที่มากกว่าสมาชิกหญิง ที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณา เปรียบเทียบความคิดเห็นในข้ออื่น พบว่า สมาชิกชายต้องการความรู้เรื่อง การปรับปรุง บำรุง รักษาดิน และการทำฟุ่มห้มักในระดับมากและปานกลางที่มากกว่าสมาชิกหญิง อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 22 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเอฟกับการเปรียบเทียบเมืองรายคู่แบบเชฟ เพื่อ ของคะแนนความคิดเห็น เกี่ยวกับความต้องการ
ความรู้ด้านการเพาะปลูก ของสมาชิกในเขตพื้นที่ก้าวหน้า ปานกลาง และล้าหลัง

รายละเอียดของความต้องการ	พื้นที่ก้าวหน้า (1)		พื้นที่ปานกลาง (2)		พื้นที่ล้าหลัง (3)		ค่าเอฟ	การเปรียบเทียบรายคู่		
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		(1-2)	(1-3)	(2-3)
1. ความรู้เกี่ยวกับการคัดเลือกพันธุ์พืชที่เหมาะสมแก่การเพาะปลูก	4.20	0.57	3.97	0.52	3.98	0.53	6.35*	*	*	-
2. ความรู้เกี่ยวกับวิธีการปรับปรุงบำรุงรักษาดิน	4.24	0.56	4.05	0.45	4.06	0.46	4.92*	*	*	-
3. ความรู้เกี่ยวกับวิธีเก็บกักน้ำไว้ใช้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.76	0.46	4.69	0.58	4.87	0.36	3.24*	-	-	*
4. การป้องกันและกำจัดศัตรูพืช	3.90	0.72	3.68	0.73	3.35	0.48	16.00*	-	*	*
5. วิธีปลูกพืชผักสวนครัว	3.75	0.67	3.69	0.73	3.42	0.54	6.09*	-	*	*
6. วิธีปลูกข้าวให้ได้ผลดี	4.24	0.63	4.36	0.78	4.68	0.60	10.50*	-	*	*
7. วิธีปลูกปอ	3.30	0.75	3.65	0.59	3.11	0.35	18.21*	*	-	*
8. วิธีปลูกก่ออย	3.27	0.75	3.63	0.56	3.15	0.42	15.29*	*	-	*
9. วิธีปลูกพืชเสริม เช่น ถั่ว ในหม้อน	3.57	0.57	3.47	0.61	3.87	0.36	13.13*	-	*	*
10. วิธีปลูกหญ้าที่ใช้เป็นอาหารสัตว์	3.46	0.59	3.35	0.53	3.35	0.59	1.47	-	-	-
11. วิธีเพาะเต็ดพางและเต็ดอื่น ๆ	4.50	0.64	4.53	0.62	4.51	0.55	0.03	-	-	-
12. วิธีทำปุ๋ยหมัก	3.40	0.64	3.13	0.64	3.27	0.61	4.91*	*	-	-
รวม	3.88	0.32	3.85	0.27	3.80	0.15	2.14	-	-	-

จากตารางที่ 22 สมาชิกในเขตพื้นที่ก้าวหน้า ปานกลาง และล้าหลัง มีความต้องการความรู้ด้านการเพาะปลูกอยู่ในระดับมาก และสมาชิกในพื้นที่ทั้ง 3 เขต ต้องการความรู้ในระดับมากที่สุดในเรื่อง วิธีการเก็บกักน้ำไว้ใช้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ วิธีการเพาะเห็ดฟางและเห็ดอื่น ๆ ส่วนเรื่องอื่น ๆ มีรายละเอียดดังนี้

ความรู้ที่สมาชิกในเขตพื้นที่ก้าวหน้าต้องการในระดับมากเรียงตามลำดับ ดังนี้ การนำจุลทรรศน์ วิธีปลูกข้าวให้ได้ผลดี การคัดเลือกพันธุ์พืช การป้องกันและกำจัดศัตรูพืช การปลูกพืชผักสวนครัว การปลูกพืชเสริม เช่น ถั่ว ใบหม่อน นอกนั้นต้องการในระดับปานกลาง สมาชิกในเขตพื้นที่ปานกลาง ต้องการความรู้ในเรื่องต่าง ๆ ในระดับมากและต้องการความรู้ในระดับปานกลางในเรื่อง การปลูกพืชเสริม การปลูกหญ้า และการทำปุ๋ยหมัก

สมาชิกในเขตพื้นที่ล้าหลัง ต้องการความรู้มากที่สุดอีกเรื่องหนึ่งคือ วิธีปลูกข้าวให้ได้ผลดี นอกนั้นต้องการในระดับมากและปานกลาง

เมื่อเปรียบเทียบความต้องการระหว่างสมาชิกในพื้นที่ทั้งสาม เขต พบว่า ต้องการความรู้ด้านการเพาะปลูกไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อเปรียบเทียบในแต่ละข้ออย่อย พบว่า ต้องการแตกต่างกันทุกเรื่อง ยกเว้นเรื่อง วิธีปลูกหญ้าที่ใช้เป็นอาหารสัตว์ และวิธีเพาะเห็ดฟางและเห็ดอื่น ๆ

ศูนย์วิทยบริการ อุปสงค์แม่หัววิทยาลัย

ตารางที่ 23 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทดสอบที่ (t-test) ของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการความรู้ด้านการเลี้ยงสัตว์ระหว่างสมาชิกกับคณะกรรมการสุนีย์สาธิศกองทุนพัฒนาหมู่บ้าน

รายละเอียดของความต้องการ	สมาชิก		คณะกรรมการ		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1. การเลี้ยงโโค กระมือ	4.06	0.71	4.14	0.85	-0.68
2. การเลี้ยงสุกร	4.03	0.63	4.22	0.61	-1.90
3. การเลี้ยงเป็ดไก่	4.40	0.60	4.76	0.47	-4.03*
รวม	4.16	0.58	4.37	0.56	-2.34*

* $P < .05$

จากตารางที่ 23 พบว่าสมาชิกและคณะกรรมการ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการความรู้ด้านการเลี้ยงสัตว์อยู่ในระดับมาก และต้องการความรู้เรื่อง เกี่ยวกับการเลี้ยง เป็ด-ไก่มากเย็น อันดับแรก

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคคลทั้งสองกลุ่ม พบว่าคณะกรรมการมีความคิดเห็นว่า สมาชิกต้องการความรู้ในเรื่องการเลี้ยงสัตว์ในระดับมากที่มากกว่าสมาชิกคิด อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 และคณะกรรมการเห็นว่าสมาชิกต้องการความในเรื่องการเลี้ยง เป็ด-ไก่ในระดับมากที่สุดที่มากกว่า สมาชิกคิดอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

ตารางที่ 24 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทดสอบที (t-test) ของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการความรู้ด้านการเลี้ยงสัตว์ระหว่างสมาชิกศูนย์สาธิตกองทุนพัฒนาหมู่บ้านที่เป็นเพศชายกับเพศหญิง

รายละเอียดของความต้องการ	เพศชาย		เพศหญิง		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1. การเลี้ยงโค กระซื้อ	4.22	0.68	3.90	0.71	4.04*
2. การเลี้ยงสุกร	4.17	0.61	3.90	0.63	3.81*
3. การเลี้ยงเป็ด-ไก่	4.48	0.61	4.32	0.58	2.32*
รวม	4.29	0.56	4.04	0.57	3.87*

* $P < .05$

จากตารางที่ 24 พบว่าสมาชิกชายและหญิง ต้องการความรู้ด้านการเลี้ยงสัตว์อยู่ในระดับมาก โดยที่สมาชิกทั้งชายและหญิงต้องการความรู้ในเรื่องต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก และต้องการความรู้เรื่องการเลี้ยงเป็ด-ไก่มากเมื่อเปรียบเทียบกัน นับแรก รองลงมาคือ การเลี้ยงโค-กระซื้อ การเลี้ยงสุกร ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นทั้งโดยรวมและแบบรายหัว ปรากฏว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยสมาชิกชายต้องการความรู้ในเรื่องการเลี้ยงสัตว์และเรื่องต่าง ๆ ในระดับมากที่มากกว่า สมาชิกหญิงคิด

ตารางที่ 25 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเอฟกับการเปรียบเทียบ เป็นรายอุปนัย เชฟ เพื่อของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการ
ความรู้ด้านการเลี้ยงสัตว์ของสมาชิก ในเขตพื้นที่ก้าวหน้า ปานกลาง และล้าหลัง

รายการ เรียงตามความต้องการ	พื้นที่ก้าวหน้า (1)		พื้นที่ปานกลาง (2)		พื้นที่ล้าหลัง (3)		ค่าเอฟ	การเปรียบเทียบรายคู่		
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		(1-2)	(1-3)	(2-3)
1. การเลี้ยงโค, กระบือ	3.77	0.71	4.14	0.69	4.40	0.56	21.78*	*	*	*
2. การเลี้ยงสุกร	3.84	0.66	4.07	0.60	4.28	0.53	13.00*	*	*	-
3. การเลี้ยงเป็ด-ไก่	4.25	0.60	4.43	0.62	4.57	0.52	7.13*	-	*	-
รวม	3.95	0.59	4.21	0.56	4.42	0.46	17.44*	*	*	*

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 25 พบว่าสมาชิกในเขตพื้นที่ก้าวหน้า ปานกลาง และล้าหลังมีความต้องการความรู้ด้านการเลี้ยงสัตว์อยู่ในระดับมาก และต้องการความรู้ในเรื่อง การเลี้ยงเป็ด - ไก่ มากเป็นอันดับแรก รองลงมาคือเรื่อง การเลี้ยงโค - กระบะ มือ และการเลี้ยงสุกร แต่ในพื้นที่ระดับก้าวหน้า ต้องการความรู้เรื่องการเลี้ยงสุกร เป็นอันดับที่สอง

เมื่อเปรียบเทียบความต้องการ พบว่า สมาชิกในเขตพื้นที่ทึ้งสามระดับต้องการความรู้ด้านการเลี้ยงสัตว์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 โดยที่ สมาชิกในเขตพื้นที่ปานกลาง และล้าหลังต้องการความรู้ด้านการเลี้ยงสัตว์ในระดับมากที่มากกว่าสมาชิกในเขตพื้นที่ก้าวหน้า และสมาชิกในเขตพื้นที่ล้าหลังต้องการความรู้ด้านนี้ในระดับมากที่มากกว่าสมาชิกในเขตพื้นที่ปานกลาง

เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ และรายคู่พบว่าแตกต่างกันทุกเรื่อง โดยที่สมาชิกในเขตพื้นที่ปานกลางและล้าหลังต้องการความรู้เรื่องการเลี้ยงโคกระบะ มือ การเลี้ยงสุกรในระดับมากที่มากกว่าสมาชิกในเขตพื้นที่ก้าวหน้า และสมาชิกในเขตพื้นที่ล้าหลังต้องการความรู้เรื่องการเลี้ยงโคกระบะ ในระดับมากที่มากกว่าสมาชิกในเขตพื้นที่ปานกลางและต้องการความรู้เรื่องการเลี้ยงเป็ดไก่ในระดับมากที่สุดที่มากกว่าสมาชิกในเขตพื้นที่ก้าวหน้า

ศูนย์วิทยทรัพยากร อุปกรณ์ครุภัณฑ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 26 คำเฉลี่ย ล่วงเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทดสอบที่ (t-test) ของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการความรู้ด้านการประมงระหว่างสมาชิกกับคณะกรรมการศูนย์สาขิตกองทุนพัฒนาหมู่บ้าน

รายละเอียดของความต้องการ	สมาชิก		คณะกรรมการ		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1. การเลี้ยงปลา	4.37	0.78	4.56	0.83	-1.54
2. การเลี้ยงกุ้ง	3.79	0.85	3.84	0.93	-0.38
รวม	4.08	0.74	4.20	0.79	* -0.98

* $P < 0.5$

จากตารางที่ 26 พนว่าสมาชิกและคณะกรรมการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการความรู้ด้านการประมงอยู่ในระดับมาก โดยที่สมาชิกเห็นว่า สมาชิกต้องการความรู้ในเรื่องการเลี้ยงปลา การเลี้ยงกุ้งอยู่ในระดับมาก แต่คณะกรรมการเห็นว่าสมาชิกต้องการความรู้ในการเลี้ยงปลาในระดับมากที่สุด และต้องการความรู้ในการเลี้ยงกุ้งในระดับมาก

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็น พนว่าสมาชิกและคณะกรรมการมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 คือ คณะกรรมการเห็นว่าสมาชิกมีความต้องการความรู้ด้านการประมงในระดับมากที่มากกว่าสมาชิกคิด ล้วนการเปรียบเทียบเป็นรายข้อไม่พนความแตกต่าง

ศูนย์วิทยาพัฒนา
จุฬลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 27 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทดสอบที่ (*t-test*) ของคะแนน
ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการความรู้ด้านการประมงระหว่างสมาชิก
ศูนย์สาธิตกองทุนพัฒนาหมู่บ้านที่เป็น เพศชายกับ เพศหญิง

รายละเอียดของความต้องการ	เพศชาย		เพศหญิง		<i>t</i>
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1. การเลี้ยงปลา	4.50	0.79	4.24	0.76	2.81 *
2. การเลี้ยงกุ้ง	3.95	0.85	3.62	0.83	3.36 *
รวม	4.22	0.73	3.93	0.72	3.45 *

* $P < .05$

จากตารางที่ 27 สมาชิกชายและหญิง มีความต้องการความรู้ด้านการประมงอยู่ในระดับมาก และต่างก็มีความต้องการความรู้ในเรื่องต่าง ๆ ในระดับมาก คือ ความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงปลา การเลี้ยงกุ้ง แต่สมาชิกชายต้องการความรู้เรื่องการเลี้ยงปลาในระดับมากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็น พบว่า สมาชิกชายมีความต้องการความรู้ด้านการประมงในระดับมากที่มากกว่าสมาชิกหญิงอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 และสมาชิกชายต้องการความรู้เรื่องการเลี้ยงปลา และการเลี้ยงกุ้งในระดับมากที่สุดและระดับมากที่มากกว่าสมาชิกหญิง อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

ศูนย์วิทยาพยากรณ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 28 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเอฟกับการเปรียบเทียบเป็นรายคู่แบบเชฟเพื่อของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการ
ความรู้ด้านการประมงของสมาชิกในเขตพื้นที่ก้าวหน้า ปานกลาง และล้าหลัง

รายละเอียดของความต้องการ	พื้นที่ก้าวหน้า (1)		พื้นที่ปานกลาง (2)		พื้นที่ล้าหลัง (3)		ค่าเอฟ	การเปรียบเทียบรายคู่		
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		(1-2)	(1-3)	(2-3)
1. การเลี้ยงปลา	3.93	0.89	4.63	0.58	4.71	0.48	39.37*	*	*	-
2. การเลี้ยงกุ้ง	3.75	1.07	4.01	0.62	3.57	0.65	5.14*	-	-	*
รวม	3.84	0.97	4.32	0.49	4.14	0.43	12.65*	*	*	-

จากตารางที่ 28 สมาชิกในเขตพื้นที่ก้าวหน้า ปานกลาง และล้าหลัง มีความต้องการความรู้ด้านการประมงอยู่ในระดับมาก โดยที่สมาชิกในเขตพื้นที่ก้าวหน้ามีความต้องการความรู้ด้านการเลี้ยงปลาและกุ้งอยู่ในระดับมาก สมาชิกในเขตพื้นที่ปานกลางและล้าหลังต้องการความรู้เรื่องการเลี้ยงปลาในระดับมากที่สุดต้องการความรู้ในเรื่องการเลี้ยงกุ้งในระดับมาก

เมื่อเปรียบเทียบความต้องการระหว่างสมาชิกทั้งสามเขตพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 โดยที่สมาชิกในเขตพื้นที่ปานกลางและล้าหลังต้องการความรู้ด้านการประมงในระดับมากที่มากกว่าสมาชิกในเขตพื้นที่ก้าวหน้า และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อและแบบรายคู่พบว่าแตกต่างกันทุกราย โดยที่สมาชิกในเขตพื้นที่ปานกลางและล้าหลังต้องการความรู้เรื่องการเลี้ยงปลาในระดับมากที่สุดที่มากกว่าสมาชิกในเขตพื้นที่ก้าวหน้า และสมาชิกในเขตพื้นที่ปานกลางต้องการความรู้เรื่องการเลี้ยงกุ้งในระดับมากที่มากกว่าสมาชิกในเขตพื้นที่ล้าหลัง

ศูนย์วิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 29 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทดสอบที (t-test) ของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการความรู้ด้านอุตสาหกรรมในครัวเรือนระหว่างสมาชิกกับคณะกรรมการศูนย์สหอิศถกองทุนพัฒนาหมู่บ้าน

รายละเอียดของความต้องการ	สมาชิก		คณะกรรมการ		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1. การทอผ้า	3.55	1.06	4.08	0.52	-5.47*
2. การทอเสื่อ	3.45	0.73	3.94	0.37	-7.23*
3. การทำเครื่องปั้นดินเผา, โ่องชีเมนต์	3.12	0.58	3.42	0.57	-3.35*
4. การจักสานภาชนะ หรือ ของใช้ต่าง ๆ	3.39	0.62	3.62	0.60	-2.34*
5. การทำอาหาร, ขนม	3.68	0.84	4.14	0.49	-5.38*
รวม	3.44	0.51	3.84	0.34	-6.98*

* $P < 0.5$

จากตารางที่ 29 พบว่าสมาชิกมีความต้องการความรู้ด้านอุตสาหกรรมในครัวเรือนอยู่ในระดับปานกลาง แต่คณะกรรมการ เห็นว่าสมาชิกมีความต้องการในระดับมาก โดยที่สมาชิกมีความต้องการความรู้เรื่อง การทำอาหารขนม และการทอผ้าในระดับมาก ส่วนเรื่องอื่น ๆ ต้องการในระดับปานกลาง สำหรับคณะกรรมการ เห็นว่าสมาชิกต้องการความรู้เรื่องการทำอาหารขนม การทอผ้า การทอเสื่อ การจักสาน อุ่งในระดับมาก และต้องการความรู้เรื่องการทำเครื่องปั้นดินเผาและโ่องชีเมนต์ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

เนื่อเบริญ เทียนความคิดเห็น พบว่า สมาชิกและคณะกรรมการมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 โดยคณะกรรมการเห็นว่าสมาชิกมีความต้องการความรู้ด้านอุตสาหกรรมในครัวเรือนในระดับมากที่มากกว่าสมาชิกคิด และคณะกรรมการเห็นว่าสมาชิกมีความต้องการความรู้ในเรื่องต่าง ๆ ทุกเรื่อง มากกว่าที่สมาชิกคิดอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 30 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทดสอบที่ (*t-test*) ของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการความรู้ด้านการอุตสาหกรรมในครัวเรือนระหว่างสมาชิกศูนย์สาธิตกองทุนพัฒนาหมู่บ้านที่เป็นเพศชายกับเพศหญิง

รายละเอียดของความต้องการ	เพศชาย		เพศหญิง		<i>t</i>
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1. การทอผ้า	2.69	0.65	4.40	0.61	-23.37 *
2. การทอเสื่อ	2.99	0.55	3.90	0.60	-13.63 *
3. การทำเครื่องปั้นดินเผา, โถงชีเมนต์	3.28	0.60	2.96	0.50	5.08 *
4. การจัดสถานภาพบ้าน หรือ ของใช้ต่าง ๆ	3.51	0.62	3.28	0.61	3.27 *
5. การทำอาหาร ข้นม	3.12	0.63	4.23	0.64	-14.89 *
รวม	3.12	0.43	3.75	0.36	-13.73 *

* $P < .05$

จากตารางที่ 30 พบว่าสมาชิกชายต้องการความรู้ด้านการอุตสาหกรรมในครัวเรือนในระดับปานกลาง ส่วนสมาชิกหญิงต้องการในระดับมาก โดยที่สมาชิกชายต้องการความรู้เรื่องการจัดสถานภาพบ้านหรือของใช้ในระดับมาก ส่วนเรื่องอื่น ๆ ต้องการในระดับปานกลาง สำหรับสมาชิกหญิงต้องการความรู้ในเรื่องการทอผ้า อยู่ในระดับมาก เป็นอันดับแรก รองลงมาได้ การทำอาหารข้นม การทอเสื่อ และต้องการในระดับปานกลางในเรื่อง การจัดสถานภาพบ้านหรือของใช้ และเรื่องการทำเครื่องปั้นดินเผา

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็น พบว่า สมาชิกทั้งสองกลุ่มนี้ความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 ทั้งโดยรวมและรายข้อ โดยที่ สมาชิกหญิงมีความต้องการความรู้ด้านอุตสาหกรรมในครัวเรือนในระดับมากที่มากกว่าสมาชิกชาย และสมาชิกหญิงต้องการความรู้ในเรื่องต่าง ๆ มากกว่าสมาชิกชาย ยกเว้น เรื่อง การทำเครื่องจักสานและการทำเครื่องปั้นดินเผา ที่สมาชิกชายต้องการมากกว่าสมาชิกหญิง

ตารางที่ 31 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า เอฟกับการเปรียบเทียบรายคู่แบบ เชฟ่์ ของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการ
ความรู้ด้านอุดสาหกรรมในครัวเรือนของสมาชิกในเขตพื้นที่ ก้าวหน้า ปานกลาง และล้าหลัง

รายละเอียดของความต้องการ	พื้นที่ก้าวหน้า (1)		พื้นที่ปานกลาง (2)		พื้นที่ล้าหลัง (3)		ค่าเอฟ	การเปรียบเทียบรายคู่		
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		(1-2)	(1-3)	(2-3)
1. การทอผ้า	3.81	0.98	3.52	1.08	3.18	1.05	8.84*	-	*	-
2. การทอเสื่อ	3.58	0.79	3.40	0.73	3.31	0.60	3.65*	-	*	-
3. การทำเครื่องปั้นดินเผา, ไองช์เมนต์	3.35	0.64	2.97	0.48	2.96	0.46	18.35*	*	*	-
4. การจักสานภาชนะหรือของใช้ต่าง ๆ	3.57	0.58	3.26	0.56	3.30	0.70	8.57*	*	*	-
5. การทำอาหาร ข้น	3.76	0.76	3.58	0.85	3.67	0.95	1.32	-	-	-
รวม	3.62	0.44	3.34	0.51	3.28	0.52	13.79	*	*	-

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

'จากตารางที่ 31 ผลการศึกษาพบว่า สมาชิกในเขตพื้นที่ก้าวหน้าต้องการความรู้ด้านการอุดสานหกรรมในครัวเรือนในระดับมาก แต่สมาชิกในเขตพื้นที่ปานกลาง และล้าหลังต้องการในระดับปานกลาง โดยที่

สมาชิกในเขตพื้นที่ก้าวหน้า ต้องการความรู้เรื่องการทำอาหารทำอาหารข้น การห่อเลือกการจัดสาน ในระดับมากตามลำดับและต้องการความรู้ในเรื่องการทำเครื่องบันเดินเผาในระดับปานกลาง

สมาชิกในเขตพื้นที่ปานกลาง ต้องการความรู้ในเรื่องการทำอาหารข้น การห่อผ้าในระดับมาก นอกนั้นต้องการในระดับปานกลาง

สมาชิกในเขตพื้นที่ล้าหลัง ต้องการความรู้ในระดับมากในเรื่องการทำอาหารข้น ส่วนเรื่องอื่น ๆ ต้องการในระดับปานกลาง

เมื่อเปรียบเทียบความต้องการพบว่าแตกต่างกันโดยที่สมาชิกในเขตพื้นที่ก้าวหน้าต้องการความรู้ด้านอุดสานหกรรมในครัวเรือนในระดับมากที่มากกว่าสมาชิกในเขตพื้นที่ปานกลางและล้าหลัง และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อพบว่าแตกต่างกันเกือบทุกเรื่องและเมื่อเปรียบเทียบรายคู่พบว่า

สมาชิกในเขตพื้นที่ก้าวหน้าต้องการความรู้ในเรื่องการทำผ้า และการทำห่อเลือกในระดับมากที่มากกว่าสมาชิกในเขตพื้นที่ล้าหลัง และต้องการความรู้ในเรื่องการทำเครื่องบันเดินเผา ใจงชี เมนด์ และการจักสานภาชนะ ของใช้ค้าง ๆ ในระดับมากที่มากกว่าสมาชิกในเขตพื้นที่ปานกลาง และล้าหลัง

ส่วนความรู้ในการทำอาหาร - ขั้นนี้ สมาชิกทั้งสามเขตพื้นที่มีความต้องการไม่แตกต่างกัน

คุณบูรพาพยุง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 32 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทดสอบที (t-test) ของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการความรู้ด้านการค้าขายระหว่างสมาชิกกับคณะกรรมการกองทุนพัฒนาหมู่บ้าน

รายละเอียดของความต้องการ	สมาชิก		คณะกรรมการ		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1. วิธีทำการค้าขายแบบรวมกลุ่ม	4.19	0.62	4.76	0.43	* -7.99
2. ความรู้เกี่ยวกับการขยายการลงทุน-ทุนหมุนเวียน	4.33	0.68	4.68	0.47	* -4.43
3. ความรู้เกี่ยวกับการหาตลาดเพื่อจำหน่ายสินค้า	4.74	0.51	4.84	0.42	-1.22
4. หลักการค้าขายเบื้องต้น	3.73	0.50	4.00	0.49	* -3.42
5. วิธีการทำน้ำยำชื้อย่างง่าย	3.23	0.58	3.56	0.57	* -3.69
รวม	4.04	0.42	4.36	0.30	* -6.51

* $P < .05$

จากตารางที่ 32 ผลการศึกษาพบว่า สมาชิกและคณะกรรมการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการด้านการค้าขาย ในระดับมาก โดยที่

สมาชิกต้องการความรู้มากที่สุดในเรื่อง การหาตลาด เพื่อจำหน่ายสินค้าที่ผลิตชึ้น ต้องการความรู้ในระดับมากในเรื่องการขยายการลงทุน - ทุนหมุนเวียน การค้าขายแบบรวมกลุ่ม หลักการค้าขาย เมืองต้น ตามลำดับ และต้องการความรู้ในระดับปานกลางในเรื่อง วิธีการทำบัญชีอย่างง่าย

สำหรับคณะกรรมการ เห็นว่าสมาชิกต้องการความรู้มากที่สุดในเรื่อง การหาตลาด เพื่อจำหน่ายสินค้า การค้าขายแบบรวมกลุ่มการขยายการลงทุน - ทุนหมุนเวียน ต้องการความรู้มากในเรื่องหลักการค้าขาย เมืองต้น และการทำบัญชีอย่างง่ายตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็น พบว่า คณะกรรมการกับสมาชิกมีความคิดเห็นแตกต่างกันโดยที่ คณะกรรมการเห็นว่าสมาชิกต้องการความรู้ด้านการค้าขายในระดับมากที่มากกว่าสมาชิกคิดอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 และคณะกรรมการเห็นว่าสมาชิกต้องการความรู้เรื่องการค้าขายแบบรวมกลุ่ม การขยายการลงทุน - ทุนหมุนเวียน การทำบัญชีอย่างง่าย หลักการค้าขาย เมืองต้น ในระดับมากที่สุดสองประการแรก และในระดับมากสองประการหลังที่มากกว่า สมาชิกคิดอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 ตามลำดับ

คุณย์วิทยากร
อุปราชกรทูตมหาวิทยาลัย

ตารางที่ 33 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทดสอบที่ (*t-test*) ของคะแนน
ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการความรู้ด้านการค้าขายระหว่างสماชิก
ศูนย์สาธิคกองทุนพัฒนาหมู่บ้านที่เป็นเพศชายกับ เพศหญิง

รายละเอียดของความต้องการ	เพศชาย		เพศหญิง		<i>t</i>
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1. วิธีการค้าขายแบบรวมกลุ่ม	4.29	0.63	4.09	0.60	2.80*
2. ความรู้เกี่ยวกับการขยายการ ลงทุน-ทุนหมุนเวียน	4.45	0.66	4.22	0.69	2.98*
3. ความรู้เกี่ยวกับการหาตลาด เพื่อจำหน่ายสินค้า	4.76	0.52	4.73	0.50	0.45
4. หลักการค้าขาย เนื้องดิน	3.83	0.45	3.64	0.53	3.37*
5. วิธีการทำัญชือย่างง่าย	3.30	0.58	3.16	0.58	2.08*
รวม	4.12	0.41	3.96	0.41	3.29*

*P .05

ศูนย์วิทยบรหพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ ๓๓ สมาชิกชายและหญิงมีความต้องการความรู้ด้านการค้าขายในระดับมาก โดยที่

สมาชิกชายและหญิงต้องการความรู้มากที่สุดในเรื่องการหาตลาด เพื่อจำหน่านสินค้า ต้องการความรู้มากของลงมาในเรื่อง การขยายการลงทุน - ทุนหมุนเวียน การค้าขายแบบรวมกลุ่ม และหลักการค้าขายเบื้องต้น ตามลำดับ ส่วนความรู้ที่ต้องการในระดับปานกลางคือ การทำมัคคุช้อย่างง่าย เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นพบว่า สมาชิกชายต้องการความรู้ด้านการค้าขายในระดับมาก ที่มากกว่าสมาชิกหญิง อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 และสมาชิกชายมีความต้องการความรู้ในเรื่อง หลักการค้าขายเบื้องต้นการขยายการลงทุน - ทุนหมุนเวียน การค้าขายแบบรวมกลุ่มและการทำมัคคุช้อย่างง่ายในระดับมากสามประการแรกและในระดับปานกลางในประการหลังที่มากกว่าสมาชิกหญิง อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

ศูนย์วิทยบรหพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 34 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเออฟกับการเปรียบเทียบรายคู่แบบเชฟเพื่อของคะแนนความติดเห็นเกี่ยวกับความต้องการความรู้ด้านการค้าขาย ของสมาชิกในเขตพื้นที่ก้าวหน้า ปานกลาง และล้าหลัง

รายละเอียดของความต้องการ	พื้นที่ก้าวหน้า (1)		พื้นที่ปานกลาง (2)		พื้นที่ล้าหลัง (3)		ค่าเออฟ	การเปรียบเทียบรายคู่		
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		(1-2)	(1-3)	(2-3)
1. วิธีที่ทำการค้าขายแบบรวมกลุ่ม	4.04	0.67	4.36	0.61	4.21	0.49	7.43*	*	-	-
2. ความรู้เกี่ยวกับการขยายการลงทุน-ทุน หมุนเวียน	4.03	0.70	4.52	0.62	4.56	0.54	22.40*	*	*	-
3. ความรู้เกี่ยวกับการหาตลาดเพื่อจำหน่าย สินค้า	4.65	0.56	4.79	0.51	4.83	0.40	3.80*	-	*	-
4. หลักการค้าขายเบื้องต้น	3.69	0.58	3.77	0.48	3.76	0.42	0.79	-	-	-
5. วิธีการทำัญชือย่างง่าย	3.38	0.59	3.18	0.65	3.06	0.40	8.07*	*	*	-
รวม	3.96	0.49	4.12	0.41	4.08	0.28	4.64*	*	-	-

จากตารางที่ 34 สมาชิกในเขตพื้นที่ก้าวหน้า ปานกลาง และล้าหลังมีความต้องการความรู้ด้านการค้าขายในระดับมาก โดยที่

สมาชิกในเขตพื้นที่ก้าวหน้า มีความต้องการความรู้เรื่องการทำตลาด เพื่อจำหน่ายสินค้ามากที่สุด นอกจากนั้นต้องการในระดับมากยกเว้นความรู้เรื่องการทำปัญชือย่างง่ายต้องการในระดับปานกลาง

สมาชิกในเขตพื้นที่ปานกลาง และล้าหลัง มีความต้องการความรู้ต่าง ๆ เช่น เดียวกันพื้นที่ก้าวหน้า ยกเว้นเรื่องความรู้ในการขยายธุรกิจ - ทุนหมุนเวียน ต้องการในระดับมากที่สุด

เมื่อเปรียบเทียบความต้องการ พบว่าแตกต่างกันโดยที่สมาชิกในเขตพื้นที่ปานกลางต้องการความรู้ด้านการค้าขายในระดับมากที่มากกว่าสมาชิกในเขตพื้นที่ก้าวหน้าอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 และเมื่อเปรียบเทียบ เป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันทุกเรื่องยกเว้นเรื่องหลักการค้าขายเบื้องต้น เมื่อเปรียบเทียบรายอุบัติ

สมาชิกในเขตพื้นที่ปานกลางต้องการความรู้เรื่องวิธีการค้าขายแบบรวมกลุ่มในระดับมากที่มากกว่าสมาชิกในเขตพื้นที่ก้าวหน้า

สมาชิกในเขตพื้นที่ปานกลางและล้าหลังต้องการความรู้ในเรื่อง การขยายธุรกิจ - ทุนหมุนเวียนในระดับมากที่สุดที่มากกว่าสมาชิกในเขตพื้นที่ก้าวหน้า

สมาชิกในเขตพื้นที่ล้าหลังต้องการความรู้เรื่องการทำตลาด เพื่อจำหน่ายสินค้าในระดับมากที่สุดที่มากกว่าสมาชิกในเขตพื้นที่ก้าวหน้า

สมาชิกในเขตพื้นที่ก้าวหน้าต้องการความรู้เรื่องการทำปัญชือย่างง่ายในระดับปานกลางที่มากกว่าสมาชิกในเขตพื้นที่ปานกลางและล้าหลัง

ตารางที่ 35 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทดสอบที (t-test) ของคะแนนความต้องการความรู้ด้านแรงงานและวิชาชีพทางด้านช่างระหว่างสมาชิกกับคณะกรรมการสูนย์สาธิકองทุนพัฒนาหมู่บ้าน

รายละเอียดของความต้องการ	สมาชิก		คณะกรรมการ		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1. แหล่งงานต่าง ๆ (ตลาดแรงงาน)	4.32	0.72	4.82	0.38	-7.19*
2. กฎหมายแรงงาน	3.73	0.71	3.96	0.34	-3.47*
3. วิชาชีพทางการก่อสร้าง	3.38	1.10	4.28	0.53	-9.09*
4. วิชาชีพทางช่างชื่อรมย์					
เครื่องยนต์เล็ก	3.21	1.30	4.66	0.47	-14.29*
5. ช่างไฟฟ้า วิทยุ	3.24	1.30	4.70	0.50	-13.98*
6. วิชาชีพทางช่างเสริมสาย (ห้อง)					
ตัดผนัง (ชาย)	3.61	0.97	4.68	0.51	-11.64*
7. วิชาชีพทางช่างตัดเย็บเสื้อผ้า	3.43	1.15	4.70	0.54	-12.42*
8. วิชาชีพทางด้านเย็บ มัก ถักร้อย	3.22	1.22	4.00	0.49	-7.85*
รวม	3.52	0.46	4.47	0.26	-20.74*

* $P < .05$

จากตารางที่ 35 สมาชิกและคณะกรรมการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการ
ความรู้ด้านแรงงานและวิชาชีพทางด้านช่างในระดับมาก โดยที่

คณะกรรมการเห็นว่า สมาชิกมีความต้องการความรู้ในระดับมากที่สุดในเรื่อง
แหล่งงานต่าง ๆ (ตลาดแรงงาน) ช่างไฟฟ้า วิทยุ ช่างตัดเย็บเสื้อผ้า ช่างเสริมสวย - ตัดผม
ช่างซ่อมรถยนต์ - เครื่องยนต์เล็ก และต้องการความรู้มากในเรื่อง วิชาชีพทางการก่อสร้าง
ด้านเย็บปักถักร้อย และด้านกฎหมายแรงงาน ตามลำดับ

ส่วนสมาชิกมีความต้องการความรู้ในเรื่อง แหล่งงานต่าง ๆ (ตลาดแรงงาน)
กฎหมายแรงงาน และวิชาชีพทางช่างเสริมสวย - ตัดผม ในระดับมากตามลำดับ นอกนั้นต้องการ
ในระดับปานกลาง

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของคณะกรรมการกับสมาชิกพบว่า คณะกรรมการเห็นว่า
สมาชิกต้องการความรู้ด้านแรงงานและวิชาชีพการช่างในระดับมากที่มากกว่าสมาชิกคิด อย่างมี
นัยสำคัญที่ 0.05 และคณะกรรมการเห็นว่า สมาชิกมีความต้องการความรู้ในเรื่องต่าง ๆ มากกว่า
ที่สมาชิกคิด อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 ทุกเรื่อง

ศูนย์วิทยบรหพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 36 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทดสอบพี (t-test) ของคะแนนความคิดเห็น เกี่ยวกับความต้องการความรู้ด้านแรงงานและวิชาชีพทางค้านช่าง ระหว่างสมาชิกศูนย์สาขิตกองทุนพัฒนาหมู่บ้านที่เป็นเทศชายกับเทศหญิง

รายละเอียดของความต้องการ	เพศชาย			เพศหญิง		
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	t	
1. แหล่งงานต่าง ๆ (ตลาดแรงงาน)	4.44	0.61	4.20	0.80	2.98*	*
2. กฎหมายแรงงาน	4.10	0.59	3.37	0.64	10.15	
3. วิชาชีพทางการก่อสร้าง	4.27	0.66	2.48	0.63	23.87*	
4. วิชาชีพทางช่างชื่อมร窟ยนต์ เครื่องยนต์เล็ก	4.36	0.78	2.06	0.35	32.99*	*
5. ช่างไฟฟ้า วิทยุ	4.34	0.88	2.15	0.50	26.42	
6. วิชาชีพทางช่างเสริมสวย (หญิง) ตัดผม (ชาย)	3.01	0.73	4.21	0.79	-13.63*	
7. วิชาชีพทางช่างตัดเย็บเสื้อผ้า	2.55	0.76	4.31	0.74	-20.22*	
8. วิชาชีพทางด้านเย็บ ปัก						
สัก ร้อย	2.24	0.65	4.20	0.79	-23.36*	
รวม	3.66	0.47	3.37	0.39	5.47*	

* $P < .05$

จากตารางที่ 36 แสดงให้เห็นว่า สมาชิก เพศชายมีความต้องการความรู้ด้าน
แรงงานและวิชาชีพการช่างในระดับมาก ส่วนสมาชิกหญิงต้องการในระดับปานกลางโดยที่
สมาชิกหญิงต้องการความรู้ในเรื่องช่างตัด เย็บ เสื้อผ้า ช่างเสริมสวย - ตัดผ้า
แหล่งงานต่าง ๆ (ตลาดแรงงาน) และการเย็บ บัก ถัก ร้อย ในระดับมาก ส่วนความรู้
อื่น ๆ ต้องการในระดับปานกลาง

สมาชิกชาย ต้องการความรู้ในเรื่องต่าง ๆ ในระดับมากยกเว้นเรื่องช่าง
เสริมสวย - ตัดผ้า ช่างตัด เย็บ เสื้อผ้า และด้านเย็บบักถักร้อย โดยต้องการสองประการแรก
ในระดับปานกลางและปีรุ่งหลังในระดับน้อย

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็น พบว่า สมาชิกชายต้องการความรู้ด้านแรงงานและ
วิชาชีพการช่างในระดับมากที่มากกว่าสมาชิกหญิงอย่างมีนัยสำคัญ ที่ 0.05 และสมาชิกชาย
มีความต้องการความรู้ในเรื่อง แหล่งงานต่าง ๆ กฎหมายแรงงาน การก่อสร้างช่างซ่อมรถยนต์
เครื่องยนต์เล็ก และช่างไฟฟ้า - วิทยุในระดับมากที่มากกว่าสมาชิกหญิงอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05
ส่วนสมาชิกหญิงมีความต้องการความรู้ในเรื่อง ช่างตัด เย็บ เสื้อผ้า ช่างเสริมสวยช่างเย็บ บัก
ถักร้อยในระดับมากที่มากกว่าสมาชิกชาย อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

ศูนย์วิทยบรพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 37 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเอฟกับการเปรียบเทียบรายคู่แบบเชฟเพื่องค่าความแปรปรวนที่เกี่ยวข้อง
ความต้องการความรู้ด้านแรงงานและวิชาชีพทางด้านช่างของสมาชิกในเขตพื้นที่ก้าวหน้า ปานกลาง และล้าหลัง

รายละเอียดของความต้องการ	พื้นที่ก้าวหน้า (1)		พื้นที่ปานกลาง (2)		พื้นที่ล้าหลัง (3)		ค่าเอฟ	การเปรียบเทียบรายคู่		
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		(1-2)	(1-3)	(2-3)
1. แหล่งงานต่าง ๆ (ตลาดแรงงาน)	4.30	0.73	4.26	0.71	4.42	0.72	1.19	-	-	-
2. กฎหมายแรงงาน	3.65	0.71	3.85	0.75	3.71	0.66	2.01	-	-	-
3. วิชาชีพทางการก่อสร้าง	3.41	1.12	3.46	1.03	3.22	1.15	1.11	-	-	-
4. วิชาชีพทางช่างชั่วคราวยนต์ เครื่องยนต์เล็ก	3.28	1.31	3.14	1.27	3.20	1.32	0.33	-	-	-
5. ช่างไฟฟ้า วิทยุ	3.36	1.33	3.09	1.23	3.26	1.35	1.22	-	-	-
6. วิชาชีพทางช่าง เสริมสวย (หญิง) ตัดผม										
(ชาย)	3.60	0.94	3.62	0.96	3.62	1.02	0.01	-	-	-
7. วิชาชีพทางช่างตัดเย็บเสื้อผ้า	3.36	1.14	3.48	1.12	3.47	1.23	0.32	-	-	-
8. วิชาชีพทางด้านเย็บ ปัก ถัก ร้อย	3.23	1.16	3.19	1.24	3.23	1.28	0.04	-	-	-
รวม	3.52	0.47	3.51	0.49	3.52	0.40	0.04	-	-	-

จากตารางที่ 37 สมาชิกในเขตพื้นที่ก้าวหน้า ปานกลาง และล้าหลังมีความต้องการ
ความรู้ด้านแรงงานและวิชาชีพทางส้านซ่างในระดับมาก โดยที่

สมาชิกในเขตพื้นที่ ทึ่งสาม เชค มีความต้องการความรู้ในระดับมากในเรื่อง แหล่งงาน
ค่าง ๆ (ตลาดแรงงาน) กฏหมายแรงงานและซ่างเสริมสวย - ตัดผม ตามลำดับ ส่วนเรื่อง
อื่น ๆ ต้องการในระดับปานกลาง

เมื่อเปรียบเทียบความต้องการพบว่าสมาชิกทึ่งสาม เขตพื้นที่ต้องการความรู้ด้านแรงงาน
และวิชาชีพการซ่าง และต้องการในแต่ละข้ออย่อยไม่แตกต่างกัน

ศูนย์วิทยบรพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 38 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทดสอบที่ (*t*-test) ของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการความรู้เพิ่มพูนเพื่อประโยชน์ในการดำรงชีวิตระหว่างสมาชิกกับคณะกรรมการสูนย์สาธิคกองทุนพัฒนาหมู่บ้าน

รายละเอียดของความต้องการ	สมาชิก		คณะกรรมการ			<i>t</i>
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
1. ความรู้ด้านสุขภาพและ การอนามัย	3.89	0.61	4.00	0.60	-1.10	
2. ความรู้ด้านการวางแผน ครอบครัว	3.63	0.58	3.66	0.51	-0.30	
3. ความรู้ด้านการเลี้ยงคุกคัก หลาน (เด็ก)	3.66	0.59	3.86	0.60	-2.11*	
4. ความรู้ด้านสิ่งที่หน้าที่พลเมือง	3.53	0.63	3.84	0.61	-3.14*	
5. ความรู้ด้านศีลธรรม จรรยา เพื่อให้มีจิตใจที่ดีงาม	3.60	0.69	4.06	0.58	-4.34*	
6. ความรู้ด้านหลักการพัฒนา ท้องถิ่น	3.84	0.65	4.52	0.54	-6.93*	
7. ความรู้ด้านการกีฬา การพักผ่อน หย่อนใจ และการบันเทิง	3.57	0.66	3.82	0.52	-2.92*	
8. ความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย การเมือง การปกครอง	3.31	0.72	3.98	0.51	-7.97*	
9. ความรู้เกี่ยวกับการจราจร	3.09	0.85	3.72	0.60	-6.33*	
10. ความรู้เกี่ยวกับวิธีดำเนินงานของ สูนย์สาธิคกองทุนพัฒนาหมู่บ้าน	4.18	0.70	4.60	0.67	-3.89*	
11. ความรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของ การเป็นสมาชิก	4.18	0.66	4.60	0.53	-4.24*	
12. ความรู้เกี่ยวกับวิธีการรวมกลุ่ม เพื่อท่องเที่ยวและร่วมกัน	4.09	0.70	4.56	0.54	-5.43*	
13. ความรู้เกี่ยวกับการสร้างความ สัมพันธ์กับหมู่คณะ	3.37	0.82	3.62	0.78	-1.94	
รวม	3.69	0.37	4.06	0.24	-9.19*	

* $P < .05$

จากตารางที่ 38 พบว่าสมาชิกและคณะกรรมการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการความรู้เพิ่มพูนเพื่อประโยชน์ในการดำรงชีวิต ในระดับมาก โดยที่คณะกรรมการเห็นว่า สมาชิกมีความต้องการความรู้ในระดับมากที่สุดในเรื่องความรู้ในการดำเนินงานศูนย์สาธิค กองทุนพัฒนาหมู่บ้าน บทบาทหน้าที่ของการเป็นสมาชิก การรวมกลุ่ม เพื่อทำกิจกรรมร่วมกัน และ หลักการพัฒนาท้องถิ่น ตามลำดับ ส่วนเรื่องอื่น ๆ ต้องการในระดับมาก

ส่วนสมาชิกมีความต้องการในเรื่องต่าง ๆ ในระดับมากยกเว้นเรื่อง กฎหมาย การเมืองการปกครอง การจราจร และการสร้างความสัมพันธ์กับหมู่คณะ ซึ่งต้องการความรู้ สามอย่างนี้ในระดับปานกลาง

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นพบว่าคณะกรรมการมีความคิดเห็นแตกต่างจากสมาชิกอย่างมีนัยสำคัญ ที่ 0.05 โดยคณะกรรมการเห็นว่าสมาชิกมีความต้องการความรู้เพิ่มพูนเพื่อประโยชน์ในการดำรงชีวิตในระดับมากที่มากกว่า สมาชิกติดและคณะกรรมการเห็นว่าสมาชิกมีความต้องการความรู้ในเรื่องต่าง ๆ มากกว่าที่สมาชิกติดอย่างมีนัยสำคัญ ยกเว้นเรื่องความรู้ด้านสุขภาพอนามัย ภาระทางแผนครองครัว และความรู้เกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์กับหมู่คณะ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
อุปกรณ์มหावิทยาลัย

ตารางที่ 39 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทดสอบที่ (t-test) ของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการความรู้เพิ่มขึ้น เพื่อประโยชน์ในการดำรงชีวิตระหว่างสมาชิกศูนย์สารธิคองทุนพัฒนาหมู่บ้าน ที่เป็นเพศชายกับเพศหญิง

รายละเอียดของความต้องการ	เพศชาย		เพศหญิง		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1. ความรู้ด้านสุขภาพและ การอนามัย	3.92	0.62	3.87	0.60	0.65
2. ความรู้ด้านการวางแผน ครอบครัว	3.69	0.56	3.57	0.60	1.77
3. ความรู้ด้านการเลี้ยงดูบุตร หลาน (เด็ก)	3.53	0.60	3.80	0.55	-3.96*
4. ความรู้ด้านสิทธิ หน้าที่พลเมือง	3.66	0.62	3.41	0.62	3.42*
5. ความรู้ด้านศีลธรรม จรรยา เพื่อให้มีจิตใจที่ดีงาม	3.64	0.64	3.57	0.74	0.83
6. ความรู้ด้านหลักการพัฒนา ท้องถิ่น	3.93	0.58	3.75	0.70	2.40*
7. ความรู้ด้านการกีฬา การพักผ่อน หย่อนใจ และการบันเทิง	3.81	0.61	3.34	0.62	6.61*
8. ความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย การเมือง การปกครอง	3.74	0.58	2.88	0.59	12.69*
9. ความรู้เกี่ยวกับการจราจร	3.62	0.63	2.56	0.70	13.59*
10. ความรู้เกี่ยวกับวิธีดำเนินงาน ของศูนย์สารธิคองทุนพัฒนา หมู่บ้าน	4.30	0.65	4.06	0.73	3.07*
11. ความรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ ของการเป็นสมาชิก	3.30	0.64	4.06	0.66	3.17*
12. ความรู้เกี่ยวกับวิธีการรวมกลุ่ม เพื่อทำกิจกรรมร่วมกัน	4.16	0.72	4.01	0.67	1.89
13. ความรู้เกี่ยวกับการสร้างความ สัมพันธ์กับหมู่คณะ	3.35	0.85	3.40	0.80	-0.49
รวม	3.82	0.30	3.56	0.39	6.43*

* $P < .05$.

จากตารางที่ ๓๙ พบว่าสมาชิกชายและหญิงมีความต้องการความรู้เพิ่มพูน เพื่อประโยชน์ในการดำรงชีวิตในระดับมาก โดยที่

สมาชิกหญิงมีความต้องการความรู้ในระดับมากในเรื่องวิธีค้า เนินงานของศูนย์สาธิต กองทุนฯ บทบาทหน้าที่ของสมาชิกศูนย์สาธิตฯ วิธีการรวมกลุ่ม เพื่อทำกิจกรรมร่วมกัน ด้าน สุขภาพและอนามัยด้านการเลี้ยงดูบุตรหลาน หลักการพัฒนาท้องถิ่น การวางแผนครอบครัว ศิลธรรมจรรยาเพื่อให้มีจิตใจที่ดีงาม ตามลำดับ นอกนั้นต้องการในระดับปานกลาง

สำหรับสมาชิกชาย ต้องการความรู้ต่างๆ ในระดับมากทุกเรื่อง ยกเว้นความรู้เรื่อง การสร้างความสัมพันธ์กับหมู่คณะต้องการในระดับปานกลาง

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็น พบว่าสมาชิกชายต้องการความรู้เพิ่มพูน เพื่อการดำรงชีวิตในระดับมากที่มากกว่าสมาชิกหญิง อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 และสมาชิกชายต้องการความรู้ในระดับมากและมากกว่าสมาชิกหญิงในเรื่องสิทธิหน้าที่พล เมือง การกีฬาการพักผ่อนหย่อนใจ กฎหมาย การเมืองการปกครอง การจราจร การคำเนินงานศูนย์สาธิตฯ บทบาทหน้าที่ของสมาชิกศูนย์สาธิตกองทุน และหลักการพัฒนาท้องถิ่น อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 ส่วนสมาชิกหญิงต้องการความรู้เรื่องการเลี้ยงดูบุตรหลาน (เด็ก) ในระดับมากที่มากกว่าสมาชิกชายอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 40 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเอฟกับการเปรียบเทียบรายคู่แบบ เชฟ เพื่อ ของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการความรู้เพิ่มพูน เพื่อประโยชน์ในการดำรงชีวิตของสมาชิกในเขตที่น้ำท่วม ปานกลาง และล้าหลัง

รายละเอียดของความต้องการ	พื้นที่ก้าวหน้า (1)		พื้นที่ปานกลาง (2)		พื้นที่ล้าหลัง (3)		ค่าเอฟ	การเปรียบเทียบรายคู่		
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		(1-2)	(1-3)	(2-3)
1. ความรู้ด้านสุขภาพและการอนามัย	3.78	0.72	4.01	0.48	3.92	0.56	3.86*	*	-	-
2. ความรู้ด้านการวางแผนครอบครัว	3.62	0.63	3.74	0.57	3.51	0.50	3.39*	-	-	*
3. ความรู้ด้านการเลี้ยงดูบุตร ล้าน (เด็ก)	3.60	0.66	3.81	0.54	3.58	0.52	4.42*	*	-	*
4. ความรู้ด้านสิทธิ หน้าที่พลเมือง	3.36	0.63	3.76	0.65	3.51	0.52	11.26*	*	-	*
5. ความรู้ด้านศีลธรรม จรรยา เพื่อให้มี จิตใจที่ดีงาม	3.50	0.74	3.84	0.69	3.47	0.55	8.85*	*	-	*
6. ความรู้ด้านหลักการพัฒนาท้องถิ่น	3.83	0.67	3.98	0.66	3.63	0.56	4.58*	-	-	*
7. ความรู้ด้านการกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจ และการบันเทิง	3.62	0.71	3.67	0.66	3.38	0.53	4.68*	*	-	*
8. ความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย การเมือง การปกครอง	3.33	0.66	3.41	0.69	3.15	0.82	2.98	-	-	-
9. ความรู้เกี่ยวกับการจราจร	3.04	0.79	3.24	0.90	2.98	0.86	2.33	-	-	-
10. ความรู้เกี่ยวกับวิธีคำนึงงานของศูนย์ สาขีกองทุนพัฒนาหมู่บ้าน	3.94	0.74	4.33	0.65	4.36	0.60	12.69*	*	*	-
11. ความรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของ การเป็น สมาชิก	3.95	0.70	4.25	0.65	4.37	0.51	11.43*	*	*	-
12. ความรู้เกี่ยวกับวิธีการรวมกลุ่ม เพื่อทำ กิจกรรมร่วมกัน	4.05	0.76	4.09	0.71	4.15	0.59	0.48	-	-	-
13. ความรู้เกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ กับหมู่คณะ	3.49	0.93	3.43	0.78	3.13	0.65	4.83*	-	*	-
รวม	3.62	0.46	3.81	0.32	3.63	0.21	8.59*	*	-	*

จากตารางที่ 40 สมาชิกในเขตพื้นที่ก้าวหน้า ปานกลาง และล้าหลังมีความต้องการความรู้เพิ่มพูน เพื่อประโยชน์ในการดำรงชีวิตอยู่ในระดับมาก โดยที่

สมาชิกในเขตพื้นที่ก้าวหน้า ต้องการความรู้ในระดับมากในเรื่องวิธีการรวมกลุ่ม เพื่อทำกิจกรรมร่วมกัน บทบาทหน้าที่ของการ เป็นสมาชิกศูนย์สาธิคกองทุน ๆ วิธีดำเนินงานศูนย์สาธิค กองทุน ๆ หลักการพัฒนาท้องถิ่น การสุขภาพและอนามัย การวางแผนครอบครัว การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและการบันเทิง และการเลี้ยงดูบุตรหลาน (เด็ก) ความรู้ด้านศีลธรรม-จรรยา ตามลำดับ นอกนั้นต้องการในระดับปานกลาง

สมาชิกในเขตพื้นที่ปานกลางมีความต้องการคล้ายกับสมาชิกในเขตก้าวหน้า ยกเว้น ความรู้เรื่องสิทธิหน้าที่พล เมื่อที่ต้องการในระดับมาก

สมาชิกในเขตพื้นที่ล้าหลัง ต้องการความรู้ในเรื่องต่าง ๆ เช่น เดียวกับสมาชิกในเขต พื้นที่ปานกลาง ยกเว้นความรู้เรื่องศีลธรรมจรรยา ที่ต้องการในระดับปานกลาง

เมื่อเปรียบเทียบความต้องการทั้งสามอยู่นั่นพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 และเมื่อเปรียบเทียบ เป็นรายคู่พบว่าสมาชิกในเขตพื้นที่ปานกลางต้องการความรู้เพิ่มพูน เพื่อประโยชน์ในการดำรงชีวิตในระดับมากที่มากกว่าสมาชิกในเขตพื้นที่ก้าวหน้า และล้าหลัง เมื่อเปรียบเทียบ เป็นรายช้อ พน ว่ามีความต้องการแตกต่างกันทุกเรื่อง ยกเว้นเรื่อง ความรู้เกี่ยวกับ กฎหมาย การเมือง การปกครอง ความรู้เกี่ยวกับการเจรจาต่อรอง และ ความรู้เกี่ยวกับวิธีการ รวมกลุ่ม เพื่อทำกิจกรรมร่วมกัน

ศูนย์วิทยบรพยการ
อุปางกรณ์มหาวิทยาลัย